

МЕТЛА

Хто правду чинить –
іде до світла
Іван 3,21

ЧАСОПИС ЛЬВІВСЬКОЇ АРХИЄПАРХІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

ЧИТАЙТЕ У НОМЕРІ:

Костянтин МОСКАЛЮК

Народознавство, яке породжує єресі

Секта Гарафіни Маковій – окултизм і марновірство под маскою Православ'я

За інформацією однієї з регіональних газет, 12 травня 2009 року Комісія з проблем виховання учнівської та студентської молоді Науково-методичної ради з питань освіти Міністерства освіти та науки України заслухала питання про результати науково-методичної експертизи рукопису «Виховання учнів загальноосвітніх та дошкільних навчальних закладів на засадах народної педагогіки» і ухвалила рекомендувати його до видання і для практичного використання в навчально-виховному процесі. Автором цього рукопису є народознавець та провидиця (так вказано в її книжках) Гарафіна Петрівна Маковій. Питання про те, чим насправді є ця «народна педагогіка» і який вплив вона матиме на підростаюче покоління, залишається відкритим. Проте думається, що така «педагогіка» не далеко втекла від релігійно-народознавчого марновірства, яке активно пропагується Гарафіною Петрівною.

Гарафіна Петрівна та її послідовники позиціонують себе справжніми християнами. Щоправда, чіткої конфесійної приналежності тут не вимагається: оскільки «провидиця» мешкає на Буковині, то серед її адептів є і православні, і греко-, і навіть римо-католики. Проте, якщо детально розглянути вчення Маковій, то стає очевидним, що з християнством у вченні народознавиці з Буковини спільного дуже мало.

На чому ж ґрунтуються такі категоричні висновки? Від православ'я це вчення бере лише зовнішню обрядовість: відвідування храму, свічки, освячена вода, молебні, пости. Причому ставлення до церковних речей і таїнств носить більше «магічний» характер. Наприклад, для «заспокоєння душі» померлого, за вказівкою «провидиці», необхідно замовляти молебні саме у трьох церквах, причому в записці має бути вписане лише одне ім'я померлого. А для лікування шизофренії необхідно злити освячену воду, набрану у трьох храмах, в одну «пляшечку». Причому не в банку, а обов'язково у «пляшечку», бо, як вказує Маковій, «пляшка має форму дітородних каналів», і «замість гріховності – святість зміщується туди».

Згалом тема статі знаходить відображення у Гарафіни Петрівни досить часто. Так, наприклад, для лікування хворої дитини батьки чомусь повинні прикладати освячену воду до своїх статевих органів. Причину ж народження дитини із «зачюю губою» «провидиця» вбачає у використанні батьками контрацептивів у формі зайця – мовляв, «дух цієї тваринки заповонив дітородну утробу і перейшов у дитя». Подальшого цитування таких моментів, думаю, краще уникнути, бо інколи наведені у книзі листи та й відповіді самої народознавиці мають не зовсім пристойний характер.

Зазвичай будь-який постулат чи аналіз ситуації

Гарафіна Петрівна оголошує таким, який нібито отриманий напряму від Господа. І це – її головна особливість (такий принцип дуже нагадує античних «провидців»-оракулів). Слова «почула на молитву...», «на молитву Господь показує...», «ставлю на молитву...» та інші в такому ж дусі зустрічаються майже на кожній сторінці її текстів. Висновок: усе, що говорить Гарафіна, мусить обов'язково сприйматися, як беззаперечна істина. Таким чином «провидиця» отримує абсолютну владу впливати долі людей (звичайно ж, нібито з підказки самого Господа): одних вона ще при житті визначає стати святими, іншим не дає можливості навіть на покаяння, бо нібито Господь «на молитву» сказав їй: «Прожени сатану».

(Далі, на стор. 9)

Біометричні паспорти: більше питань, ніж відповідей

о. Ігор БОЙКО

Апокаліптичні настрої частини населення і чутки про тотальну «чипізацію» та зв'язок із пророцтвами, зокрема Книгою Одкровення, децю перебільшені.

Мені видається, що останнім часом в Україні приймають багато законів, які людям просто «накидають згори» без будь-яких пояс-

нень. Тому так і залишається незрозумілим, яку користь від біометричного паспорта отримає його власник, які ризики такого нововведення, чи існує механізм захисту даних, як держава боротиметься з потенційними ризиками та зловживаннями. Таким чином, станом на сьогодні є більше запитань, аніж відповідей, а люди сумніваються, не знаючи,

навіщо їм це.

Автори та прихильники закону «Про єдиний державний демографічний реєстр» кажуть, що це – ще один крок з боку України назустріч Європі. Однак, як стверджують представники Європарламенту, ЄС зовсім не вимагає від нас біометричних паспортів. Імовірно, для руху у проєвропейському напрямку ло-

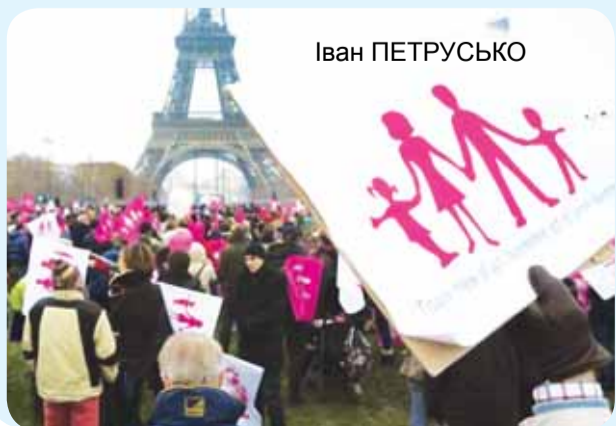
гічніше було б подумати про переосмислення цінностей, дотримання прав та свобод громадян, а не про «чипізацію» населення (адже у паспорт буде вмонтовано чип із біометричними даними власника: фотографія, підпис та відбитки пальців).

(Далі, на стор. 8)

Сім'я захищає себе сама

Іван ПЕТРУСЬКО

«Ніхто не може ігнорувати або недооцінювати вирішальну роль сім'ї – основного осередку суспільства – з демографічною, етичною, педагогічною, економічною та політичною точок зору. Вона має природне покликання до породження життя, вона супроводжує людей в їх зростанні і робить їх сильнішими через взаємну турботу. Християнська родина особливим чином наділена завданням початкового виховання людей згідно з наміром Божої любові. Сім'я є одним з соціальних суб'єктів, необхідних у творенні культури світу. Слід захищати право батьків та їх першорядну роль у вихованні дітей, насамперед у моральній та релігійній сферах. У родині народжуються і ростуть миротворці, майбутні ініціатори культури життя і любові» – ці слова є частиною Послання Вселенського Архисрея Венедикта XVI, яке він виголосив з нагоди Всесвітнього дня миру, який відзначається в перший день року.

І буквально за кілька днів інформаційні засоби сповістили – Францію охопили демонстрації проти одностатевих «шлюбів». Загроза знищення традиційних сімейних цінностей об'єднала у спільній протестній ході і християн, і мусульман. Зокрема, в Парижі відбулася масова маніфестація проти законопроекту про легалізацію гомосексуальних союзів і дозволу на «усиновлення» дітей парами з одностатевою орієнтацією.

(Далі, на стор. 8)

• ЛЮТИЙ •
2013 РОКУ БОЖОГО
• ЧИСЛО •
91/2

Кількома рядками

СВЯТО БОГОЯВЛІННЯ У ХРАМІ ПРЕОБРАЖЕННЯ ГОСПОДЬНОГО

У день свята Богоявління Господнього, на запрошення митрофорного протоієрея Ярослава Чухнія, до храму Преображення ГНІХ (вул. Краківська) завітав Преосвященний владика Венедикт, єпископ-помічник Львівський. Тут архиєрей у співслужінні місцевих священників звершив Архиєрейську Божественну Літургію.

У своєму слові з нагоди свята Хрищення Господнього у водах Йордану владика, зокрема, сказав: «Входження Христа у йорданські води показує нам, наскільки наш Бог входить у всі наші грішні ситуації, в наші проблеми, труднощі, в наші біди і клопоти. Дуже важливо пам'ятати, що Господь чекає на нас і тоді, коли ми очищені, преображені, перемінені, і тоді, коли ми приходимо до Нього брудні від гріха, і тоді, коли звертаємось зі своїми проблемами, труднощами. Бог приходить у наші біди, в нашу гріховність і перемінює її, преображує її Своїм буттям. Тож вміймо приймати нашого Бога, вміймо зустрітись з нашим Богом як у стані благодаті, так і в найбільших наших бідах, труднощах і проблемах!»

По завершенні Літургії Кир Венедикт разом зі священниками відслужив Чин великого водосвяття та окропив усіх присутніх свяченою йорданською водицею.

Прес-служба Львівської Архиепархії

СОБОРНА КОЛЯДА НА ЯВОРІВЩИНІ

У суботу по Різдві старовинне галицьке село Середкевичі, що на Яворівщині, вітало учасників різдвяного концерту, котрі з'їхалися сюди з інших сіл Немирівського протопресвітерату (Дрогомишль, Гута, Немирів, Завадів, Поруби, Вороблячин). Уже втретє така «соборна коляда» гуртує і малих, і старих – вони збираються разом, щоби насолодитися багатством духовно-культурного внутрішнього світу.

Цей святковий вечір його учасники розпочали спільною молитвою до Пресвятої Богородиці, яку очолив місцевий душпастир о. Василь Мильку. Описля на сцені було представлено історію народження Божого Сина, виражену у словах колядок та різдвяних пісень. Особливим був «Вертеп ангелів» у виконанні молодих людей із Немирова. Завдяки цій постановці глядачі могли «побачити», як небесні мешканці спостерігають за сповненими драматизмом подіями життя Пресвятої Родини, що мандрує до Вифлеєму; як вони журяться з приводу людської байдужості і як благоговійно звеличують чесноти Йосифа та Марії.

«Соборна коляда» завершилася частуванням пресмачними пампушками, спеченими середкевицькими господинями. У підсумку – багато приємних смакових та естетичних спогадів, благословень та вдячності, що прозвучали на адресу господарів та гостей свята, учасники «соборної коляди» понесли до своїх «малих батьківщин».

Ліда МІДИК

КОЛЯДА У БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА

16 січня до резиденції Блаженнішого Святослава (Шевчука), що в с. Княжичі біля Києва, завітав з колядою вертеп священників Стрийської єпархії разом із владикою Тарасом (Сеньківим). Спільно з ними колядували владика Богдан (Дзюрах) та Йосиф (Мілян), а також священники з родинами із Київської архиепархії.

ХРАМОВИЙ ПРАЗНИК У МОНАСТІРІ СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛИКОГО В КИЄВІ

14 січня у монастирі св. Василя Великого відсвяткували храмовий празник. В урочистій Архиєрейській Літургії, яку очолив єпископ-помічник Київської архиепархії Йосиф (Мілян), взяв участь Апостольський нунцій в Україні Високопреосвященніший Архиепископ Томас Едвард Галліксон.

З життя Львівської архиепархії

Вітаємо з днем уродин, Преосвященний Владико!

Дорогий наш Владико Венедикте! Від щирого серця вітаємо Вас з нагоди Вашого Дня народження. Складаємо Вам, Преосвященний Владико, подяку за ту невтомну працю та служіння, яке Ви сповняєте для добра та розвитку Львівської Архиепархії та цілої Церкви загалом.

Заносимо свої молитви до Господа, щоб дарував Вам міцне здоров'я, витривалість, мужність та наснагу, велику радість від життя на многії і блазії літа!

Духовенство та вірні Львівської Архиепархії

Львівські салезіяни вітали владика Венедикта

Нещодавно в театральному приміщенні парафії Покрови Пресвятої Богородиці, що у Львові на вул. Личаківській, відбулася зустріч єпископа-помічника Львівського Венедикта з салезіянською молоддю – численними юнаками та дівчатами, які активно співпрацюють з оо. салезіянами, а також з вихованцями різних салезіянських осередків.

Особливу увагу присутніх владика Венедикт звернув на важливість взаємовідносин з Богом та з ближніми. Архиєрей зауважив, що ми, як образ та подоба Божа, повинні в усьому наслідувати Творця. Серед іншого, владика нагадав присутнім, що молитвою «Отче наш» ми фактично визнаємо всіх інших осіб братами та сестрами у Христі, тож мусимо намагатися усунути перепони у спілкуванні та взаємовідносинах.

Після промови до молоді Кир Венедикт надав слово присутнім і відповів на їх питання, котрі, в

основному, стосувалися різноманітних аспектів життя. Однак і тут домінувала тема першості Бога у житті кожного з нас, адже більшість проблем здебільшого зумовлені тим, що ми досить часто на перше місце ставимо якісь приземлені речі.

Наприкінці зустрічі молодь зробила своєму Пастиреві подарунок у вигляді футбольного м'яча, що є свідченням юності духа і життєрадісності, а також, прохаючи про молитву, вручили йому листівку з підписами усіх присутніх.

Завершився візит Кир Венедикта пісню-молитвою до св. Івана Боско та спільною фотографією.

«Спільна просфора» у храмі св. Климентія Папи

У львівському храмі св. Климентія Папи вже заход розпочався молебнем до Христа стала традиційно спільна «Різдвяна просфора», яку напередодні світлого празника Різдва Христового розділюється між Катехитичної школи, їхніми сім'ями та священниками храму.

Віти Капітоненко. Також вечір прикрасили своїм гарляк, адміністратор храму. Зокрема, о. Юрій побажав усім зустріти новонародженого Христа у стані внутрішнього миру, спокою та загального примирення, і лише тоді Спаситель обов'язково принесе в домівки, душі та серця любов, радість і злагоду.

Після цього відбулося розділення просфори поміж

Віти Капітоненко. Також вечір прикрасили своїм гарляк, адміністратор храму. Зокрема, о. Юрій побажав усім зустріти новонародженого Христа у стані внутрішнього миру, спокою та загального примирення, і лише тоді Спаситель обов'язково принесе в домівки, душі та серця любов, радість і злагоду. Після цього відбулося розділення просфори поміж

о. Сергій БІЛОКОНЬ

Владика Венедикт МОЛИВСЯ у монастирському храмі

У неділю по Різдві, коли Церква вшановує Обручника Пречистої Діви Марії праведного Йосифа, а також псалмопівця Давида та брата Господнього Якова, Преосвященний владика Венедикт, єпископ-помічник Львівської Архиепархії, з пастирським візитом відвідав спільноту Сестер милосердя Згромадження св. Вінкентія, які опікуються храмом, що носить ім'я святого Йосифа.

У проповіді під час Архирейської Божественної Літургії владика Венедикт застановився над особою Обручника Йосифа. «У святому Письмі постать святого Йосифа займає незначне місце, він завжди ніби на другому плані. Але він є той, ким Господь послуговується. Йосиф був звичайним теслю, але чесно і сумлінно виконував свої обов'язки, а найголовніше – він мав усвідомлення того, що посідає те місце у житті, яке доручив йому Господь. Тож найважливішою річчю для кожного з нас є осягнення святості. А, як відомо, святість здобувається у щоденних перемогах над самим

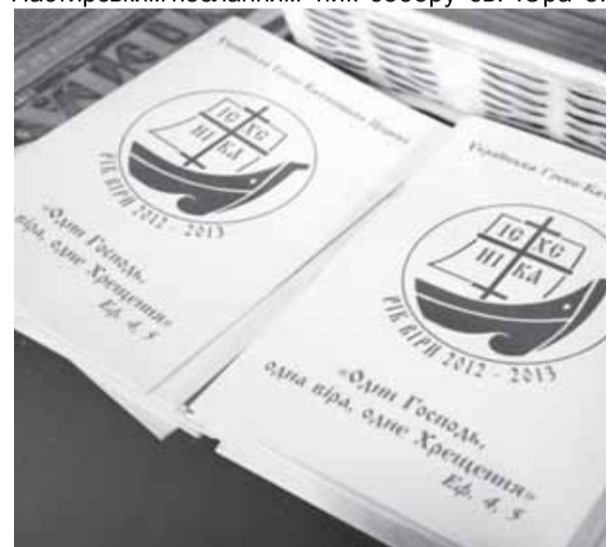
собою, своїми слабостями та пристрастями. Важливо зрозуміти, що Бог дарує шанс на спасіння кожному з нас, але все залежить від кожного особисто», – наголосив проповідник.

Після завершення Божественної Літургії з нагоди храмового празника владика Венедикт у співслужінні з парохом о. Петром, ЧНІ та запрошеними священиками освятили воду, якою окропили всіх присутніх у храмі.

Урочисто розпочали Рік віри

В Архикафедральному Блаженнішого Святослава з нагоди Року віри. то розпочали Рік віри, Титульна сторінка цієї що його проголосив книжечки ознаменована Блаженніший Патріарх властивим логотипом.

Святослав з нагоди посвячення відновлено-го собору св. Софії у Риму. З цього приводу, у неділю, 27 січня, по завершенні кожної Божественної Літургії, усі вірні отримували книжечку з Пастирським посланням

Фестиваль духовної пісні «Крізь терни до зірок»

Коли людина співає духовні пісні – це щось більше, ніж концерт; це молитва, яка передає найглибші почуття, її ставлення до Бога, до ближнього. А коли ця пісня звучить з уст дитини, то мимоволі стаєш учасником чарівного дійства.

Саме таке дійство відбулося нещодавно в ак-

товій залі Львівського державного університету внутрішніх справ, де проходив п'ятий районний фестиваль духовної пісні «Крізь терни до зірок», присвячений Року Патріарха Йосифа (Сліпого) та 120-й річниці від дня його народження. Ініціаторами фестивалю були відділ освіти Шевченківського

району м. Львова, храм святої Анни, Львівська правнича гімназія та Львівський державний університет внутрішніх справ. На святі виступили учні середніх загальноосвітніх шкіл Шевченківського району м. Львова з духовно-патріотичними піснями, хореографічними постановками про добро і зло

д-р Любомир Ржиський. Він, зокрема, наголосив, «що віра є даром Божим, але людина покликана помножувати цей дар, співпрацюючи із Творцем. Особливо сьогодні, у тотальному наступі лібералізму та матеріального світогляду, необхідно читати Святе Письмо – джерело християнської віри; брати участь у Божественній Літургії та Святих таїнствах Церкви; передавати правдиву віру дітям та онукам, аби постійно

зростати у вірі аж до осягнення справжньої християнської зрілості». На завершення святкування всіх присутніх полонив неперевершений спів Клиросного хору священнослужителів Львівської Митрополії «Глас», у виконанні якого прозвучали стихирі Різдва Христового з Львівського ірмологіону 1904 року та мелодії сучасного церковного співу.

Повідомила Віра
ЦЕНГЛЕВИЧ

та з різдвяною колядою.

До учасників фестивалю з настановами Патріарха Йосифа

щодо життя людини на землі звернувся Високопреподобний отець-архимандрит доктор

Рафаїл Турко-няк (перекладач українською мовою Острозької Біблії).

Неймовірно щира, глибоко духовна аура витала серед глядачів та учасників фестивалю.

Кількома рядками

ПРИЗНАЧЕНО ВЛАДИКУ ДЛЯ УКРАЇНЦІВ В УРУГВАЇ, ПАРАГВАЇ, ЧИЛІ ТА ВЕНЕСУЕЛІ
12 січня у Ватикані повідомлено, що Папа Венедикт XVI призначив владика Даниїла (Козлінського), Апостольського адміністратора вакантного осідку української греко-католицької єпархії Покрови Пресвятої Богородиці в Буенос-Айресі (Аргентина), Апостольським візитатором для українців візантійського обряду, що проживають в Уругваї, Парагваї, Чилі та Венесуелі.

РІЗДВО У ХАБАРОВСЬКУ ТА ВЛАДИВОСТОЦІ
На Різдво для греко-католиків м. Хабаровська (Росія) відслужили Різдва Літургію. На Далекому Сході вона відбувається лише один раз на рік. Службу Божу відслужив ієромонах Теодор Мацапула – координатор для греко-католиків, що проживають на території римо-католицької єпархії св. Йосифа в м. Іркутську.

В'ЯЗНІВ ПРИВІТАЛИ З РІЗДВОМ

6 січня, у Навечір'я Різдва Господнього, ув'язнені жінки та неповнолітні, що утримуються в Київському слідчому ізоляторі, а також хворі в тамтешній медчастині отримали освячені просфори. Потребуючим жінкам також були передані дарунки від парафії св. Миколая: папір, ручки, блокноти, мило, церковні календарі, репродукції ікон та молитовники. На пожертви добродійців парафії св. Василія Великого були придбані різдвяні свічки (по одній на камеру) та передано вифлеємський вогонь.

ВЛАДИКА БОРИС (ГУДЗЯК) МОЛИВСЯ У СВОЄМУ РОДИННОМУ МІСТІ СІРАКУЗИ

Владика Борис (Гудзяк) прибув у Сіракузи (США), щоб у неділю, 30 грудня 2012 року, відслужити Божественну Літургію в храмі св. Івана Христителя УГКЦ. Разом зі своєю родиною з дитинства він ходив до цієї церкви. У 38 років став священиком, а тепер очолює Апостольський екзархат для українців греко-католиків Франції, Швейцарії та країн Бенілюксу.

ФОРМАЦІЙНІ КУРСИ

ДЛЯ КАТЕХИТІВ-МИРЯН У БРАЗИЛІЇ

7-14 січня в приміщенні Інституту катехиток Серця Ісусового м. Прудентопіль (Бразилія) відбулися формаційні курси для катехитів-мирян Куритибської єпархії св. Івана Христителя УГКЦ. Навчання здійснювалося в чотири етапи, загальна кількість учасників перевищила сотню.

ЛІТУРГІЯ ПО-ІСПАНСЬКИ

Молодіжному хорові під керівництвом реґента Лідії Скальської, який діє при українській греко-католицькій капеланії Благівіщення у Мадриді (Іспанія), випала почесна місія співати в Архирейській Божественній Літургії, приуроченій до Тижня емігранта, котру очолив архієпископ Мадрида кардинал Антоніо Марія Роуко Варела. Слід відзначити, що український хор став єдиним колективом, який супроводжував Богослужіння іспанською мовою. Наприкінці під склепіннями собору в його ж виконанні пролунала колядка, але вже українською мовою.

СТУДЕНТСЬКИЙ ЩЕДРИЙ ВЕЧІР І СУЧАСНИЙ ЛЯЛЬКОВИЙ ВЕРТЕП

18 січня київське товариство українських студентів-католиків «Обнова» організувало студентський Щедрий вечір. На святкування до храму св. Миколи Доброго в Києві прийшло близько 60 молодих людей, які навчаються далеко від рідного дому і виявили бажання в цей особливий вечір відчувати атмосферу родини та духовної спільноти.

На фото: Преосвященний владика Борис (Гудзяк)

Маємо ще дві єпархії

українців візантійського обряду в Англії та Уельсі було створено в 1957 році, а в 1968 році його юрисдикцію поширено на всю Великобританію. Зазначимо, що це єдина католицька структура східного обряду в Сполученому Королівстві.

А в сам день Богоявлення було повідомлено про те, що Папа Венедикт XVI підніс до гідності єпархії дотеперішній Апостольський екзархат для українців візантійського обряду, надаючи їй титул «Паризької єпархії святого Володимира Великого для українців візантійського обряду», а першим єпархом Святіший Отець призначив Преосвященного владика Бориса (Гудзяка), дотеперішнього екзарха.

Екзархат Української греко-католицької Церкви з осідком у Парижі був заснований 22 липня 1960 року. Першим екзархом було призначено тодішнього протоігумена оо.

На фото: Преосвященний владика Гліб (Лончина)

редемтористів у Канаді о. Володимира (Маланчука). На час створення територія екзархату обмежувалася лише Францією, але пізніше, з призначенням другого екзарха – владика Михаїла (Гринчишина), ЧНІ, його душпастирській опіці були доручені також українські греко-католики, що проживають у Бельгії, Нідерландах, Люксембурзі та Швейцарії.

У день Навечір'я Богоявлення було повідомлено про те, що Папа Венедикт XVI підніс до гідності єпархії дотеперішній Апостольський екзархат для українців візантійського обряду, що проживають у Великобританії, надаючи їй назву «Єпархія Пресвятої Родина з осідком у Лондоні». Першим єпархом Святіший Отець призначив владика Гліба (Лончина), дотеперішнього екзарха. Апостольський екзархат для

Оновлено храм у Великому Дорошеві

Парохіяни Великого Дорошева Сокальсько-Жовківської єпархії свій храмовий празник святкують у день свята Собору Пресвятої Богородиці. Нинішнього року цей день став для селян особливим – до них завітав єпархіальний єпископ Михаїл (Колтун). Та й нагода була небуденною – освячення оновленого храму. У співслужінні місцевого пароха о. Євгена Прокопа та священників із сусідніх парафій Преосвященний Михаїл відслужив празничну Божественну Літургію.

Під час свого пастирського слова архиєрей наголосив, що свято Собору – «це повнота:

Бога, людей і Пресвятої Богородиці. Вона як Матір слугує нам, народжує нам Бога, відкриває Його. Вона служить нам своїми ласками, своєю необмеженою любов'ю. Навіть тоді, коли ми забуваємо про християнське життя, Вона про нас пам'ятає і плід Її життя приносить до нас. Вона чуває над нами...». Відтак єпископ побажав примножувати свою віру на взірць мудреців та пастирів, щоби прийняти в своє життя Ісуса Христа.

На завершення богослужіння владика Михаїл прочитав молитви та освятив ззовні оновлений храм. Тим, хто

найбільше долучився єпарх висловив подяку і до оновлення святині, вручив подячні грамоти.

дає можливість у далекому Сибіру молитися та прославляти Господа рідною українською мовою і в греко-католицькому обряді.

Сповнившись різдвяної радості, всі вірні, наче пастушки-місіонарі, словами колядок понесли радісну звістку всьому місцевому товариству, сповіщаючи йому народження Спасителя. Колядування наших вірних стало зримим свідченням того, що місті Мегіоні справді живе українська греко-католицька громада. З Божою допомогою вона постійно поповнюється новими братами-українцями. Ми дякуємо новонародженому Ісусові за всі Його благодіяння, які Він щодня настільки щедро виливає на нашу релігійну станицю.

Ієрей Василь МЕЛЬНИКОВИЧ, адміністратор парафії Трьох Святителів м. Мегіон

Українська коляда у Сибіру

ють їх молодому поколінню. Ось і цього року, наслідуючи дідівські звичаї, наші українці доволі урочисто відсвяткували Різдво Христове – українська колядка дзвінку лунала по Сибіру.

У день Різдва Христового діти шкільного та дошкільного віку потішили своїх близьких і всю парафіяльну спільноту вертепом, в якому звіщається і пригадується історія приходу на землю Сина Божого, Господа нашого Ісуса Христа. Глядачі дуже тепло сприйняли цей виступ і молитовно подякували Богові за Його незримую опіку, за те, що не залишає їх і

Де б не жили українці, вони обов'язково зберігають батьківські традиції і звичаї. Не є винятком і суворий Сибір. Тут, у місті Мегіон, що в Ханті-Мансійському автономному окрузі, вже протягом кількох років діє греко-католицька станиця, що носить ім'я Трьох Святителів. Парафіяни, чимало з яких уже кілька десятиліть живуть поза Батьківщиною, жодним чином не забувають про свої релігійні та національні корені, бережуть рідні традиції і переда-

СВЯЩЕНИЧА КОЛЯДА НА ТЕРНОПІЛЬЩИНІ
У смт Козлів (Тернопільщина) священники на чолі з отцем-деканом Романом Гуком організували концерт, на якому музичні колективи та ансамблі з сіл деканату представили різдвяні концертні номери. Звернувшись до присутніх, о. Роман дякував кожному за участь та зберігання українських різдвяних традицій.

Крім того, як зазначає священник Остап Луців, «у деканаті існує колектив священників, у якому кожен грає на якомусь музичному інструменті. В часі різдвяних свят ми збираємося разом, відвідуємо наших вірних та вітаємо їх із величною подією Різдва нашого Господа Ісуса Христа».

У неділю по Різді група священників спільно з оркестром деканату відвідали Марійський духовний центр у Зарваниці, де зустрілися із владикою Васиєм (Семенюком), архиєпископом і митрополитом Тернопільсько-Зборівським. Колядою та різдвяними віншуваннями привітали ієреї свого владика з іменами.

Децо згодом священники відвідали з колядою лікарні смт Козова та смт Козлів, де цікавилися здоров'ям хворих, висловили їм побажання швидкого одужання та колядували разом із ними.

ХІРОТОНІЯ ЄПІСКОПА-ПОМІЧНИКА МУКАЧІВСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

12 січня в ужгородському греко-католицькому Хрестовоздвиженському катедральному соборі відбулася єпископська хіротонія владика Ніла (Луцака), єпископа-помічника Мукачівської греко-католицької єпархії. Головним святителем був владика Мілан (Шашік), єпарх Мукачівський. В урочистостях також брав участь Блаженніший Святослав (Шевчук), Глава УГКЦ. Варто зазначити, що це були перші після виходу Церкви з підпілля єпископські свячення уродженця Закарпаття. Проповідь виголосив секретар Конгрегації для Східних Церков владика Циріл (Васил).

ЕКУМЕНІЧНИЙ МОЛЕБЕНЬ У КИСВІ

20 січня, відповідно до програми 46-го Тижня молитов за єдність християн, у храмі св. Василя Великого УГКЦ Блаженніший Святослав (Шевчук) очолив екуменічний молебень. Із Предстоятелем УГКЦ молилися: архиєпископ Томас Едвард Галліксон, Апостольський нунцій в Україні, архиєпископ Григоріс (Буніатян), глава Української єпархії Вірменської Апостольської Церкви, а також духовенство різних конфесій.

ЕКУМЕНІЧНИЙ МОЛЕБЕНЬ ХРИСТИЯН-ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ

22 січня повний склад Департаменту Патріаршої Курії УГКЦ у справах душпастирства силових структур України на чолі з владикою Михаїлом (Колтуном) взяв участь в екуменічному молебні християн-військовослужбовців.

ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ ПРАТУЛИНСЬКИХ МУЧЕНИКІВ

«Як це солодко – помирати за віру!» – такими були останні слова Пратулинських мучеників, які віддали своє життя за Христову віру і вірність Греко-Католицькій Церкві. День пам'яті про них УГКЦ відзначає 23 січня.

«ВЕЛИКА КОЛЯДА» У РАДОМИШЛІ

Уже втретє за ініціативи Молодіжної комісії Київської архиєпархії та активної молоді з парафії Житомирського протопресвітерства УГКЦ на Житомирщині відбувається «Велика коляда». Цього року фестиваль завітав до Радомишля. Молоді люди з парафії св. Василя Великого міста Житомира колядували на центральній площі міста і розповідали історію свята у вертепному дійстві. До вертепів також долучилася молодь села Желів, тішачи місцевих мешканців співом коляд.

ПРИЗНАЧЕНО МАЙБУТНЬОГО ПРИМАСА ІРЛАНДІЇ

Папа Римський назвав ім'я майбутнього глави Католицької Церкви в Ірландії.

З часів Середньовіччя в Католицькій Церкві існує практика призначення архієреїв-коад'юторів, які виконують служіння вікарного архієрея при тому чи іншому прелаті, а у випадку його смерті чи відходу на спочинок стають його наступниками в якості правлячого архієрея. Отож, нещодавно Папа Римський Бенедикт XVI призначив монсеньора Імона Мартіна архієпископом-коад'ютором архидієцезії Арми.

Владика Мартін, якому виповнився 51 рік, стане наступником кардинала Сеана Брейді на посаді архієпископа Арми і примаса Католицької Церкви Ірландії після його відходу на спочинок. Зараз кардиналові – 73 роки, і, згідно з канонами Католицької Церкви, по досягненні 75-річного віку він піде на емеритуру.

Монсеньор Мартін став священником у 1987 році. Працював в адміністрації і з 1990-го по 2008 рік здійснював священниче служіння в Коледжі св. Колумба та католицькій школі в Деррі. Також протягом двох років свого владитства був генеральним секретарем національної Єпископської конференції, після чого був призначений генеральним вікарієм, а згодом – главою єпархії Деррі.

За повідомленням аґентства CWN

ПАСТОР ВІДМОВИВСЯ БЛАГОСЛОВИТИ БАРАКА ОБАМУ НА ЦЕРЕМОНІЇ ІНАВГУРАЦІЇ

Євангелістський пастор Луї Джіл відмовився від участі в церемонії інавгурації обраного на другий термін президента США Барака Обами.

– Для мене велика честь бути запрошеним для благословення президента на інавгурації. Але моя заява, зроблена 15-20 років тому, робить марними зусилля тих, хто організовує інавгурацію, – заявив пастор.

Річ у тім, що, як повідомляють американські ЗМІ, свого часу пастор закликав християн рішуче реагувати «на виклики сьогодні» й оприлюднив свої заклики, спрямовані проти гомосексуалізму та содомітів. Сьогодні через ці його висловлювання на адресу пастора сипляться різноманітні звинувачення.

Пастора-євангеліка, який розкритикував содомітів, замінив на інавгурації Б.Обами служитель єпископальної конфесії Луїс Леон.

МУСУЛЬМАНСЬКА НАПІВСПРАВЕДЛИВІСТЬ

Влада Туреччини повернула православній семінарії на острові Халкі її земельні володіння, але так і не дозволила поновити її роботу.

Халкінська семінарія (або інакше – богословська школа) була заснована в 1844 році на території монастиря Пресвятої Трійці з ініціативи Патріарха Константинопольського Германа IV. Після того, як в 1894 році землетрусом були зруйновані всі будівлі Троїцького монастиря (в тому числі й семінарії, за винятком церкви), приміщення навчального закладу, відомого своєю гігантською бібліотекою, яка налічує понад 120 тис. томів, було відбудовано за проектом архітектора Перікліса Фотіадіса в 1896 році. У 1971 році турецький уряд, посилаючись на національну конституцію від 1961 року, яка визначає, що «лише турецьким Збройним силам і поліції дозволено відкривати приватні коледжі», закрив семінарію. І щойно тепер Рада вакуфів (майна) при уряді Туреччини повернула 470 акрів землі семінарії на острові Халкі (Хейбеліада). Про це повідомило аґентство CWN із посиланням «Greek Reporter». Проте рішення якесь парадоксальне: незважаючи на повернення земельної власності, сама семінарія й далі залишається закритою.

Константинопольська Патріархія уже впродовж багатьох років веде боротьбу за відновлення діяльності цієї богословської школи, в якій в період між 1844 і 1971 роками отримали духовну освіту майже 1000 священників Константинопольського Патріархату, серед яких – нинішній очільник Патріархату Варфоломій I.

За 7 років Папа Римський зустрівся з усіма єпископами світу

За час свого понтифікату, який розпочався вступом на Престол св. Петра в квітні 2005 року, Папа Бенедикт XVI завершив першу серію особистих зустрічей зі своїми сотрудниками. За сім років він прийняв для особистої бесіди стосовно «ситуації

на місцях» єпископів з усього світу.

Як повідомив секретар Конгреґації у справах єпископів архієпископ Лоренцо Бальдіссери, остання зустріч відбулася в листопаді минулого року з делегацією Французької єпископської конференції. Навесні розпочнеться друга серія таких зустрічей. Першими на аудієнцію до Папи прибудуть представники 227 італійських єпархій.

Сьогодні у світі налічується 2,9 тис. католицьких єпархій. Кодекс канонічного права Католицької Церкви зобов'язує членів єпископатів регулярно наносити візит «ad limina Apostolorum» («до Апостольських порогів») до Риму. Зазвичай такі візити повинні відбуватися раз на 5 років, однак суворо це не регламентовано. Під час таких зустрічей обговорюються не тільки юридичні та адміністративні питання, зазначив ватиканський ієрарх, але й «досвід спільної пастирської праці» на різних рівнях Церкви.

За матеріалами «Радіо Ватикану»

Про що просив семирічний Йозеф Ратцінґер Дитятко Ісуса

Під час ремонту родинного будинку Ратцінґерів у баварському місті Пентлінґе було знайдено листа 7-річного Йозефа Ратцінґера (нині – Папи Римського Бенедикта XVI), адресованого Ісусові Христові. Маленький Йозеф написав листа Немовляті-Ісусу напередодні свята Різдва Христового в 1934 році.

Зміст цього листа такий: «Кохана Дитя Ісусе! Ти вже незабаром

зійдеш на землю. Ти прагнеш тішити дітей, і мене також. Я би хотів отримати месал, зелений орнат і Серце Ісуса. Завжди буду вдячний. Всього найкращого, Йозеф Ратцінґер». До тексту було додано малюнок ялинкової гілочки зі свічкою і ялинковою кулькою.

В листі містяться також прохання сестри і брата нинішнього Папи – Марії та Георга. Дівчинка, якій тоді було 13 років, мріяла про книжку з ілюстраціями, а 10-річний Георг – про білий орнат. Цей лист довгі роки зберігала покійна вже сестра сучасного Папи Марія.

Як бачимо, маленький Йозеф просив у Ісуса не іграшок чи солодоців, як це зазвичай роблять діти, а три незвичайні речі: «Schott» – маленьку книжечку з літургійними читаннями, орнат

(літургійні ризи), бо брати Йозеф та Георг Ратцінґери часто бавилися в «священників», а також – іконку Пресвятого Серця Ісуса, яка була дуже шанована в родині Ратцінґерів.

За свідченням особистого секретаря Папи архієпископа Георга Генсвайна, Вселенський Архієрей дуже зрадів, коли дізнався про знахідку, і, прочитавши листа, загадково посміхнувся.

Пам'ятника Івану Павлу II в Парижі не буде

Влада столиці Франції не дала дозволу на встановлення пам'ятника блаженному Папі Римському Івану Павлу II біля храму Польської католицької місії у Франції. Пам'ятник спроектував президент Російської академії мистецтв Зураб Церетелі.

Глава Польської католицької місії у Франції прелат Станіслав Єж повідомив, що власті Парижа мотивували своє рішення естетичними міркуваннями: за оцінкою експертної комісії, пам'ятник заввишки 3,6 метра не вписується в архітектурний стиль польського храму. Свою ж особисту думку польський священник сформулював так: «Я думаю, що негативне рішення має ідеологічні мотиви». Він додав, що владою столиці Франції не були взяті до уваги навіть 5 тисяч підписів мешканців Парижа на підтримку вста-

новлення пам'ятника Івану Павлу II.

До слова: офіційно о. Станіслав Єж звернувся за дозволом про встановлення пам'ятника на ступенях біля входу до храму Польської місії ще в червні 2010 року, зазначивши в заяві, що весь проект не коштува-

тиме бюджетові Парижа ні centa – всі витрати бере на себе місія. Через кілька місяців столиця на влада відповіла, що проект пам'ятника має бути схвалений спеціальною комісією, яка оцінює доцільність «розміщення творів мистецтва в публічному просторі

міста». В кінцевому результаті прелат Станіслав Єж отримав відмову. До речі, перший пам'ятник покійному понтифіку роботи З.Церетелі був відкритий в 2006 році у французькому місті Пльоермель (провінція Бретань).

Мандруючи Інтернетом

Кривдник Папи Івана Павла II навідався до Патріарха Варфоломія

Мехмет Алі Агджа, який у 1981 році намагався вбити Папу Івана Павла II, висловив бажання відвідати та зустрітися зі Вселенським Патріархом Варфоломієм I. І нещодавно така зустріч відбулася. Під час розмови Агджа розповів Патріархові, що протягом тих років, які він провів в італійських та турецьких тюрмах, він прочитав чимало книжок, зокрема і Біблію. На прощання колишній терорист подарував Патріархові світлину Папи Римського Івана Павла II з їхньої зустрічі в 1983 році в італійській в'язниці, де вони зустрі-

чалися з ініціативи покійного понтифіка. Нагадаємо, що Мехмет Алі Агджа намагався вбити Папу Римського Івана Павла II з їхньої зустрічі в 1983 році в італійській в'язниці, де вони зустрі-

було сказано під час цієї зустрічі, але відомо, що Папа пробачив йому замах на своє життя. Після помилування в Італії його видали Туреччині, де він відсидів ще один термін за вбивство головного редактора газети «Milliyet» Абді Іпекчі. Дату його звільнення було призначено на 12 січня 2006 року, але турецький Верховний суд тоді скасував це рішення, і Агджа знову був повернутий до в'язниці. І, зрештою, лише 18 січня 2010 року він був випущений на волю, – повідомляє християнський портал КІРІОС з посиланням на «Аmen».

Хрест залишиться на своєму місці

Члени антиклерикального руху Палікота у Польщі мали намір через суд домогтися видалення хреста, який знаходиться у залі засідань польського парламенту. У присутності християнської символіки в залі парламенту вони вбачають порушення свого

особистого права на свободу віросповідання. Депутат Анджей Розенек заявив: «Польща не є країною, де живуть представники лише однієї конфесії».

У свою чергу, спікер парламенту Єва Копач відхилила можливість видалення хреста із залу засідань: «Для мене демократія полягає у правлінні більшості при повазі прав меншин, а не в диктатурі меншості».

Четверо призначених спікером юристів заявили, що присутність хреста не порушує ні польської конституції, ні європейського права.

Так само й варшавський суд ухвалив рішення, згідно з яким, розп'яття, яке знаходиться в залі засідань сейму Польщі ще з 1997

року, може й далі залишатися на своєму місці. «Присутність релігійного символу в такому громадському місці, як парламент, не порушує свободи совісті», – постановила суддя Аліція Фрончак. Про це повідомило «Польське Радіо».

Знищено унікальні фрески

В Албанії знищено стародавні стінні розписи, створені художником, якого називають «албанським Мікеланджело». Фрески, що датуються XVI століттям і знаходяться в каплиці св. Параскеви П'ятниці, пережили османське пану-

вання, різноманітні повстання, дві світові війни і комуністичний режим, а от зовсім недавно були знищені звичайними злодіями, повідомляє портал «Православие.by».

Каплиця знаходиться на південному сході від албанського міста Ельбасан. Злодії двічі – 30 грудня та 4 січня – намагалися з допомогою сокири відокремити від стіни фрески, створені в 1554 році відомим іконописцем Онуфрієм, руками якого розписано чимало православних храмів в Албанії та Греції, і часто іменованого «Мікеланджело з Албанії». Каплиця була закрита і ніким не охоронялася. Минуло кілька днів, поки державні та церковні власті були повідомлені місцевими жителями про те, що трапилось. Однак, за інформацією деяких ЗМІ, влада діяла настільки повільно, що це дозволило злодіям повернутися в каплицю ще раз і заподіяти ще більшої шкоди – деякі фрески були повністю знищені, а певну частину вкрадено. У свою чергу, міністер-

ство туризму, культури, молоді та спорту Албанії заявило про свою нездатність захистити від крадіжок та руйнувань те, що є культурною спадщиною Албанії, через банальну відсутність коштів.

Одній – компенсація, іншій – ні

Мешканці Британії, звільнені з роботи за носіння хрестика, виплатять 32 тисячі євро. А от іншій – ні. Європейський суд з прав людини задовольнив позов колишньої співробітниці британської

авіакомпанії «British Airways» Надії Евейда, звільненої за носіння натільного хрестика: судді постановили, що стосовно неї було порушено статтю 9 Європейської конвенції з прав людини (свобода

віросповідання), з носінням натільного хрестика. Мова йде про медсестру Ширлі Чаплін з англійського міста Екстер, яку за носіння хрестика також звільнили з роботи. Одночасно в цьому ж суді було розглянуто й інший випадок, пов'язаний

Зі світу – по слову

ВІЙНА ПРОТИ МОНАСТИРЯ У В'ЄТНАМІ

Влада Ханоя продовжує руйнувати будівлі кармелітського монастиря, стверджуючи, що його територія є власністю держави. Суперечка щодо нерухомості триває з травня 2011 року, пише «Eglises d'Asie». Архієпископ Ханоя П'єр Нгуєн Ван Ньон вже надіслав у вищі інстанції п'ять скарг із заявами, що католицька громада ніколи «не жертвувала» державі свою власність.

Річ у тім, що влада Ханоя запланувала побудувати на монастирській землі лікарню. Архієпископія ж вважає, що в місті достатньо ресурсів і землі для зведення шпиталю, й уточнює, що і без того державою використовуються 95 об'єктів, які належать католицькій громаді. Зокрема, чотири з десяти лікарень в Ханой знаходяться в приміщеннях, що належать Католицькій Церкві.

Територія кармелітського монастиря є для католиків особливо дорогою, оскільки обитель була заснована св. Терезою від Дитятка Ісуса. Богослужіння в монастирі відвідують також парафіяни парафії св. Домініка, храм якої закритий, оскільки знаходиться на території мавзолею колишнього комуністичного правителя В'єтнаму Хо Ши Міна.

СУВОРЕ ПОКАРАННЯ ЗА НЕПОСЛУХ

Колишній американський священник Рой Буржуа отримав офіційне повідомлення про позбавлення його священного сану і деградації. Відповідного листа йому надіслано від ватиканської Конгрегації віровчення. У цьому посланні повідомляється, що за поведінку, несумісну зі статусом католицького священнослужителя, Рой Буржуа звільняється від служіння в парафії й усувається з лав духовенства Католицької Церкви.

Вимогу підписати надісланого йому листа для підтвердження факту його отримання й ознайомлення зі змістом офіційного рішення Римської курії скандальний клірик (тепер уже колишній) задовольнити відмовився, заявивши, що категорично відмовляється підписати лист Конгрегації віровчення, бо не згодний з прийнятим у Ватикані рішенням щодо свого статусу.

Нагадаємо, що Рой Буржуа був екскомунікований у 2008 році після того, як став безпосереднім учасником «богослужіння», під час якого відбулося «рукоположення» жінок у священничий сан. Крім того, він неодноразово заявляв, що відмовляється переглядати свої погляди і надалі залишається захисником ідеї жіночого рукоположення.

ЗА ХРИСТА – В'ЯЗНИЦЯ

У єгипетському місті Біба (провінція Бени-Суейф) родину з восьми осіб засудили до 15 років тюремного ув'язнення за відмову від ісламу і прийняття християнства, повідомляє портал німецького відділення Міжнародного товариства з прав людини. Товариство розкритикувало вирок як «кричуче порушення міжнародних юридичних договорів» і закликала уряд Німеччини наполегливо вимагати від єгипетського президента Мурсі звільнення християнської сім'ї.

«Договори повинні дотримуватися, навіть коли вони стикаються з архаїчним тлумаченням ісламського права», – заявив член правління Міжнародного товариства Мартін Лессентін.

Мати сімох дітей Надя Мохамед Алі спочатку належала до християнської громади. 23 роки тому, виходячи заміж, вона прийняла іслам. Після смерті чоловіка-мусульманина в 1991 році вона вирішила повернутися до Христа. Протягом 2004-2006 років чиновники змінили в документах імена та релігійну приналежність членів її сім'ї, тобто виписали їм нові свідоцтва про народження, а також нові посвідчення особи. Як повідомляє арабський портал новин moheet, всі сім службовців, які допомагали християнці переоформити документи, засуджені на 5 років в'язниці.

Біометричні паспорти: більше питань, ніж відповідей

Актуальне сьогодні

(Початок на 1 стор.)

З іншого боку, варто пам'ятати: усе нове нас лякає. Коли вводили ідентифікаційні коди, люди також не розуміли, до чого це призведе. Тому апокаліптичні настрої частини населення і чутки про тотальну «чипізацію» та зв'язок із пророцтвами, зокрема, з Книгою Одкровення, на мою думку, дещо перебільшені. Ні ідентифікаційні коди, ні біометричні паспорти не є загрозою для людства.

Зрозуміло, що люди мають страх і часто він є виправданий, власне, через брак інформації. Наприклад, закон «Про трансплантацію органів та інших анатомічних матеріалів людині» – в українському суспільстві ще не вироблена культура донорства органів, і більшість людей не розуміє, яка користь від цього, скільки людей помирає в очікуванні органів, як можна стати потенційним донором тощо. Однак наші творці законів

навіть не намагаються пояснити таких простих речей.

Питання: чи на часі у суспільстві, де панує недовіра до інституцій та системи загалом, такі нововведення? Якщо я не хочу довіряти цій системі, де можна потрапити під приціл за будь-що, то, відповідно, і не хочу збільшувати можливості цієї системи контролювати мене. Не таємниця, що існує велика спокуса використати дані біометричного паспорта проти

людини. Схоже відбувається зараз у сфері технологій штучного запліднення: ті, хто працює у лабораторіях, мають спокусу почати творити іншу дитину за своїм уподобанням. І якщо одного дня у когось закрадеться думка зламати цю систему і сказати, що я можу контролювати кожну людину, то що тут такого?

На жаль, у суспільстві так і не відбулась публічна дискусія із залученням експертів та авторів закону з приводу введення біометричних паспортів. Бракує коментарів фахівців, які б могли пояснити дію закону; поки що не уніфіковано, яка ж інформація зберігатиметься у паспортах, панує каламбур інформації в інтернеті, чимало речей не договорюють. І обов'язком

держави є зробити все, аби зменшити цей потенційний негатив.

Християни сьогодні мають бути второпними. Врешті-решт, кожна людина є свободною: вона може або погодитися, або відмовитися від такого паспорта. На разі можу дати таку пораду: до поки у вас є сумніви і непевність, що за тим стоїть, то не варто поспішати і виробляти собі новий документ. Однак, якщо ж побачите, що від цього паспорта є користь, що він безпечний і полегшує ваше життя, – то будьте готові його прийняти.

о. Ігор БОЙКО, доктор морального богослов'я, керівник Школи біоетики УКУ, магістр Колеґіуму УКУ

Сім'я захищає себе сама

(Початок на 1 стор.)

Свою підтримку протестному рухові продемонстрували сотні тисяч людей: на заклик католицької громади «MANIF для всіх» опозиціонери одностатевих «шлюбів» і гей-«виховання», перш ніж зійтися на Марсовому полі біля Ейфелевої вежі, пройшли трьома колонами і звідти рушили маршем вулицями міста. Серед основних організаторів та учасників мітингу – праві політичні сили

Франції, Католицька Церква і мусульманське населення країни. Організатори заявили про намір продовжувати протести доти, доки парламент не відхилить згаданий законопроект.

Архієпископ Парижу кардинал Андре Вен-Труа наголосив, що головною вимогою демонстрантів є організація громадських слухань з приводу легалізації одностатевих «шлюбів». Так, деякі з організаторів

руху проти цих содомітських «подружжів» пропонують влаштувати загальнонаціональний референдум, висловлюючи невдоволення тим, що нинішня влада Франції будь-що просуває «реформу», яка зачіпає «фундаментальні основи суспільного життя».

Законопроект, що дозволяє гей-«парам» укладати «шлюби» й «усиновляти» дітей, був схвалений урядом Франції 7 листопада 2012 року. Слухання

в парламенті з цього питання планується провести у перші місяці 2013 року.

Тішить те, що протестний рух набрав міжнародного характеру і поширився не лише Європою. Так, схожі акції відбулися в Лондоні, Брюсселі, Мадриді, Барселоні, Вашингтоні, Єрусалимі, Москві, Токію, Римі. В італійській столиці десятки людей зібралися біля посольства Франції на площі Фарнезе. Організатори зазначають, що цей захід спрямований на захист «природної сім'ї, яка складається з (одного) чоловіка та (однієї) жінки, природного походження і права дітей на батька і матір».

До слова кажучи, не всі у світі поважають такі думки. Приміром, «активістки» сумнозвісного й скандального руху FEMEN провели чергову блюзнірську акцію – цього разу в Римі під час богослужіння Папи Венедикта XVI. Оголені тіла

горе-«активісток» були розписані написами «In gay we trust («Ми віримо в геїв»)»: вочевидь, феменок розсердило те, що Римський Архидієреї у своїх проповідях називає гомосексуалістів «загрозою людства».

У новий рік Європа вступила з вантажем проблем, вирішення яких є справою доволі непростою. На першому місці – бідність, яка тільки на старому континенті охоплює майже 120 млн. чоловік, тобто кожного четвертого жителя. На другому місці – безробіття з усіма його руйнівними соціальними наслідками. Починаючи з 2008 року, було втрачено понад 26 мільйонів робочих

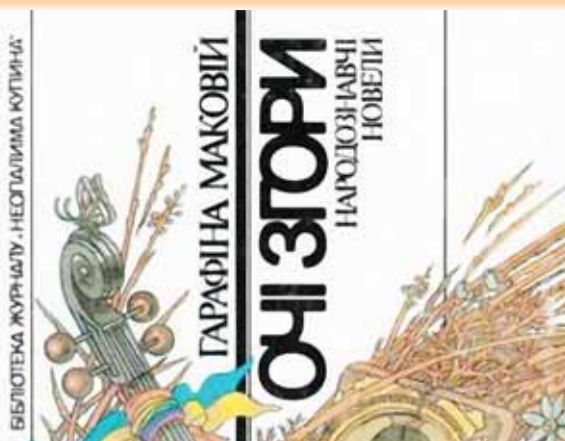
місць, а в деяких європейських країнах не мають роботи понад 50% молодих людей. Водночас серйозно зростає кількість осіб без означеного місця проживання. Цей феномен крайньої маргіналізації проявляється щораз то більше. Його причини, безперечно, є різними, однак думається, що однією із найсуттєвіших є те, що інститут сім'ї, чи, скажімо, сімейне вогнище, зазнає щораз то більших жорстоких випробувань. І що найприкріше, ці випробування продукує держава, державна влада. А ми кажемо – Європа...

Іван ПЕТРУСЬКО

Народознавство, яке породжує єресі

(Початок на 1 стор.)

«Ставленням на молитву» Г.Маковії враз вирішує будь-які питання: скасовує або зараховує церковні Таїнства, виправдовує убивцю власної дитини як таку, що начебто була несвідомим знаряддям Божим і знищила народжене зло, або «діагностує» у дитини наявність негараздів через носіння одягу із зображення слона (бо начебто коли людини загрожує смерть, то «провидиці» з'являється саме ця тварина, причому – з труною на спині). Виявляється, що «для нас, християн, це знак подарунку від нечистої сили»!

Забобонів і марновірств у Г.Маковії чимало, і більшість з них є дріб'язковими та носять

язичницько-народознавчий характер. В мережі можна знайти вказівку ще й на такі: не можна, наприклад, класти різні продукти, воду чи їжу на долівку, де є дотик усяких ніг; не можна вмещувати фотографій на хресті покійника, а сам хрест мусить бути обов'язково дубовим. Гарафіна також і проти фотографії як такої, бо це начебто частина людини, «дроблення її на шматки...»; ялинка у новорічну ніч є... «програмацією зла, деревом сумним»; не можна дарувати діткам різних іграшкових звірів чи птахів – відбитків того, що не має знаходити при тулку в живому вигляді у християнській оселі... (тобто слоника, собачку, зайчика); не можна мати в помешканні елек-

тричної праски, підлоги в хаті, лінолеуму, паркету, м'яких меблів та виробів із віскози; не можна одягати одяг своїх батьків, щоб «не повторювати їхньої долі»; відмовитись треба від телефону, уникати телефонних розмов. Щодо прального порошку, то він нібито порушує «енергетичний обмін людини». А «дерева – це очі злі»: у них завжди буває закутий недобрый дух, що відпрацьовує свою карму, тобто має перероджуватись із зла на добро. Тому рубати дерев не можна.

Дуже часто для пояснення людських негараздів «провидиця» вводить поняття «родового зла», яке нібито переходить на людину за порушення навіть незначних постанов, які введені Гарафіною. Саме «введені», бо все з наведеного вище списку аж ніяк не заборонене Церквою. Церква вчить, що Бог є Любов, а не злий Деміург, який постійно вводить безліч нових вимог для виконання, й таким чином ніхто не може виконати абсолютно всі. Звісно, окрім його

єдиної достойної «про-рочиці»...

Не можна, проте, сказати, що все, про що говорить Г.Маковії, є помилковим навіть за формою. Нерідко вона навчає дотримуватись християнських та загальнолюдських моральних норм і принципів (саме в цьому криється причина, через яку прихильники вважають її православною). Однак, правильно подаючи форму, Г.Маковії створює основне – суть. Наприклад, усі християни усвідомлюють, що не варто бездумно вирубувати дерева чи засмічувати струмки, але аж ніяк не через боязнь того, що в дереві «засили» «недобрі духи» чи «руйнівні імпульси», а вода відповість хворобами.

Подібних моментів можна навести безліч і щодо церковних священодій (досить дивним видається, наприклад, що Всемогутній Бог не може проникнути до могили померлого через... вінок штучних квітів (!), – і щодо навколишньої природи, а й навіть щодо зачісок

(начебто підстригання й фарбування волосся призводить до втрати зв'язку з «космічним позитивом», а відсутність хустки «перепускає родове зло»: «коли ми ігноруємо покровом, то з Чаші позитиву, якою нагороджує Господь жінку під час одруження, опускаючи її жінці на маківку для живлення родини, живиться полююче за родиною зло»).

Не цурається Гарафіна Петрівна й астрологічних міркувань щодо закінчення ери Риб і вступання у права ери Водоля – «людей, яким не властиве зло». Від неї можна почути про «карму» і «зв'язок з космічним позитивом», про «позитив земної оболонки» і «злі зірки із Космосу» тощо.

Підсумовуючи все це, варто нагадати, що св. Отці завжди з величезною обережністю ставилися до різного роду чудес, а тим більше – до випадків безпосереднього спілкування з Господом та отримання від Нього вказівок, вбачаючи у цьому велику небезпе-

ку духовної самоомани. Духовні дари вони отримували після десятиліть боротьби з власними пристрастями та гордістю, чого, на жаль, так бракує народознавиці з Буковини.

Наведені вказівки, становлять й пророцтва Гарафіни Маковії є лише незначною часткою від загальної кількості, але навіть їх цілком достатньо, аби переконатися, що її синкретичне вчення в ключових моментах повністю суперечить вченню Церкви.

Костянтин МОСКАЛЮК,
кандидат богослів'я
www.apologet.kiev.ua

СЛАВИЛИ ХРИСТА

На сцені зведений хор учасників урочистої Різдвяної програми «Від Миколая до Йордана».

«Від Миколая до Йордана», – так називалася Різдвяна програма капели «Дударик», якою капела вшанувала Різдво нашого Спасителя. По-суті, цьогорічний виступ «Дударика» перетворився на справжній фестиваль, адже на завершення концерту число учасників становило понад триста хористів.

Концерт «Дударик» розпочав тропарем і кондаком Різдва. Далі лунали колядки. І не просто лунали – вони триумфально бриніли, адже глядачі, які вщерть заповнили залу Будинку органної та камерної музики у Львові, стоячи, захоплено підспівували вихованцям народного артиста України

Миколи Кацала. Крім основних співаків «Дударика», у концерті брала участь молода зміна – «дударики» молодшого і середнього хорів. Ними майстерно орудували Дарія Корінь, Мар'яна Хижа та Вікторія Бей, а акомпонувала Юлія Бертник. Окремою програмою концерту, мабуть, стали виступи колишніх «дударів», які колядували трьома окремими групами. Коли ж закінчували разом – зала вибухнула оплесками.

Згодом на сцену запросили парафіяльний хор церкви Успіння Пресвятої Богородиці з с. Збиранка, де парохом є о. Володимир Крижанівський. Хоч хористів тут небагато – лише 15

осіб, а хор існує лише рік, проте його співаки намагалися не відставати від «Дударика»; тим паче, що допомагають становленню цього хору учасники капели Назар Лозинський та Володимир Заборовський.

Хор зі Збиранки змінив інший парафіяльний колектив: на сцену вийшли хористи з с. Великі Грибовичі. По їхньому співу можна сказати – це справді «рівень». І недарма, адже цим хором уже кілька років опікується сам Маєстро Микола Кацал. Потім співав ще один хор із храму св. Лазаря та інші учасники дійства.

І ось – фінал. На сцені – справжнє море співаків. Трьохсотголосим

хором диригує маєстро Микола Кацал. Зала разом із хором колядує «Нова радість стала».

Кілька днів по тому «Дударик» влаштував іще одне свято для львів'ян – у Львові вперше прозвучав монументальний твір Й.С.Баха «Різдвяна ораторія». Молоді «дударики», ведені своїм натхненником, враз із старшими товаришами по співу із Заслуженої академічної капели «Трембіта» блискуче виконали цей непростий твір, наповнивши серця слухачів чимось глибоким і сокровенним.

Оксана ПАЛЬКО,
Мирон МАКСИМИШИН

Багато хто задається питанням: чому Владімір Михайлович Гундяєв (Кіріл) так гарячково чіпляється за неканонічну для Московського патріархату територію? Чому він втручається в українські церковні справи? Відповідь на поверхні – ГРОШ.

Україна постійно піддається експансії патріарха зарубіжної Православної Церкви Кіріла. Українське телебачення періодично транслює богослужіння євразійського інтегратора та проповідника «Русского міра» пана Гундяєва. Сьогодні російський первосвященик саботує проведення Вселенського Собору, на якому мало би розглядатися питання про канонізацію української православної автокефалії.

Як успішний бізнесмен, російський громадянин Гундяєв звик брати все і наскоком. У нього не виникне й гадки, аби щось віддати опоненту, з кимось поділитися або знайти компроміс. Інакше б Гундяєв не заробив мільярди купюр американського казначейства.

Патріарх Кіріл – типовий приклад «брата» 1990-х років. Пов'язаний зі спецслужбами, бізнес розпочинав за тінновими схемами, з часто летальними наслідками і подальшим рейдерським захопленням бізнесу спільників та конкурентів. Сфери діяльності Гундяєва беруть свої початки зовсім не в духовній площині: його перші

мільйони потекли від продажу сигарет, горілки, золота та алмазів, нерухомості і камчатських крабів. Помічено, що в інтереси РПЦ потрапляла опіка над дітьми-сиротами, в деяких офісах цієї Церкви поліція виявляла навіть борделі. Загадкова смерть попереднього патріарха Алексія також дає привід згадати про 1990-і роки. Як писав тоді у своїх блогах актор С.Садальський, кульовий отвір у черепі покійного патріарха міліція розслідувати не взялася.

Та повернімось до «українського питання» пана Гундяєва (хоча сумніваюся, що «пан» – найбільш оптимальне визначення цього книжника; краще зупинитись на слові «товариш», зважаючи на відверту ностальгію Кіріла за радянським минулим). Отож, товариша патріарха РПЦ цікавлять в Україні парафії УПЦ МП, мережа його власних супермаркетів і крамниць та інший, не менш солідний бізнес. У них продається все: від золота, діамантів до високопробного церковного начиння. Такої віддачі на російській території РПЦ не видно. Чому, запитаєте ви? Та тому, що громадяни Російської Феде-

рації – найменш побожні в порівнянні з патріархальними українцями. За повідомленнями російських ЗМІ, 54% мешканців Росії взагалі не вірять, що після смерті вони воскреснуть Судного

Як бачимо, у Росії вже торгують цілим набором «блаженних» горілок. Можливо, незабаром, пропонуватимуть пастві замість ладану курнути «літургічної» травиці.

дня.

Про справжню кількість віруючих в РПЦ, посилаючись на дані МВС РФ, повідомляє у соцмережі «Facebook» об'єднання «Росія без мракобісся». Так, різдвяні богослужіння в Росії відвідали:

Москва – 1,7% (226 тис.), Оренбурзька обл. – 1% (20 тис.), Брянськ – 1,1% (4,5 тис.), Пермський край – 3,7% (97 тис.), Воронежська обл. – 3,3% (78,5 тис.), Самарська обл. – 1,4% (43 тис.), Костромська обл. – 0,8% (6 тис.), Саратовська обл. – 0,7% (17 тис.), Липецька обл. – 1,8% (20 тис.), Удмуртія – 1,9% (30 тис.), Рязанська обл. – 6% (75 тис.), Томська обл. – 0,5% (5 тис.), Тамбовська обл. – 1,9% (20 тис.), Вологодська обл. – 1,3% (14 тис.), Башкортостан – 1,1% (43 тис.), Комі – 2% (17,5 тис.), Нижегородська обл. – 2,5% (80 тис.), Свердловська обл. – 1,4% (64,5 тис.), Мордовія – 1,8% (15 тис.), Тюменська обл. – 0,3% (11,5 тис.), Адігея – 1,4% (6 тис.), Ростовська обл. – 2,3% (100 тис.). Зауважимо, що, за даними телеканалу «Дождь», якщо б вибори відбулися сьогодні, то за партію «Росія без мракобісся» готові проголосувати 4,8% населення РФ. І це при тому, що в РПЦ – всі ЗМІ, мільярди грошей та адміністративний ресурс.

Між тим, українці займають в Європі п'яте місце за релігійністю. Так, Київський міжнародний інститут соціології, Інститут політики, Центр «Соціальні

індикатори» та Інститут соціології НАН України взяли участь у Міжнародній програмі соціальних досліджень (ISSP), яка визначала місце релігії в житті громадян 44 країн. За даними дослідження, абсолютна більшість українців (91%) сповідує християнство (православні, греко-католики, протестанти). Росія ж у списку віруючих країн посіла шосте місце з кінця.

При такому розкладі, здавалося б, Кіріл мав би більше турбуватися духовним зростанням своїх співвітчизників. Яке йому діло до українців, у яких є і свої Церкви, і церковне священноначаліє? Але ж ні! Вдома толку мало, а в Україні дивіденди вищі в рази.

Ось вам і проста відповідь на поставлене в заголовку питання. Видатному ерзянцеві-мордвину (яким вважає себе Гундяєв) глибоко начхати на канони й мораль, коли мова заходить про прибутки його бізнес-імперії. А для досягнення мети (точніше – наповнення «священної мамони») будь які міфи стануть у пригоді: і про «триєдиний народ», і про «царя-батюшку», і про «владу від Бога» у вигляді кримінальних кланів. І «Русській мір» – така ж байка для довірливих совків, якою для них була колись програма партії про будівництво комунізму.

Олег ЛЕУСЕНКО,
oleg-leusenko.livejournal.com

Видно пана по халявах...

Третина росіян не знає імені патріарха Кіріла

Понад третина росіян (35%) не знає імені патріарха Московського і всієї Русі. Про це свідчать результати опитування, проведеного Всеросійським центром вивчення громадської думки напередодні дня народження патріарха Кіріла. Як повідомляють соціологи, без підказки назвати ім'я патріарха змогли 62% опитаних.

Найкраще ім'я патріарха знають пенсіонери (71-72%), а

також люди з високим рівнем освіти (64%), які проживають в Москві та Санкт-Петербурзі (75%). Для порівняння: два роки тому ім'я патріарха правильно назвали 71% респондентів. Не знають ім'я патріарха РПЦ близько третини опитаних (35%), в основному молодь (52%) і жителі великих міст (47%).

Глава РПЦ для населення країни – це насамперед мораль-

ний наставник нації (45%), а вже потім – керівник однієї з релігійних конфесій в країні (37%). А 9% росіян взагалі сприймають його як державного діяча, члена вищого керівництва країни.

Наприкінці грудня Всеросійський центр вивчення громадської думки опублікував щорічний рейтинг російської еліти. Опитування було проведено на початку грудня 2012 року в 138 населених пунктах Росії. У ньому взяли участь 1600 чоловік. Учасникам опитування пропонувалося назвати 10 персон із числа політиків, чиновників, духовенства, творчої та наукової еліти, спортсменів і журналістів, які «можуть бути зараховані до нинішньої російської еліти і мають сьогодні найбільші заслуги перед Росією».

У порівнянні з попередніми роками, рейтинг патріарха впав: в 2009 році він становив 15%, в 2010 році – 10%, в 2011 році – 9%.

Соціопитування, як правило, фіксують високий рівень довіри суспільства до церкви. Ніхто, втім, не потрудився конкретизувати, в чому саме ми їй «довіряємо». Під словом «церква» ми розуміємо то окремо взятого «церковного чиновника», то громаду віруючих, то суспільний інститут. Та й слово «авторитет» зазнало чимало метаморфоз.

Важко, але іноді слід усвідомлювати, що авторитет і популярність – речі діаметрально протилежні. «Проблема авторитету» починається біля церкви тоді, коли вона намагається проповідувати християнські (або видаються за такі) принципи в повсякденному житті.

У нашому випадку ми спостерігаємо зниження як авторитету так і популярності московського патріарха, котрий дуже відверто претендує на першість не лише в Росії чи в Україні, але й у всьому світовому православ'ї. Але чи може сподіватися на успіх па-

тріарх «вся Русі» Кіріл, якщо він в інтерв'ю каналу Росія заявляє наступне: «... В якомусь сенсі ми Церква Кирила і Мефодія. Вони (тобто, Кирило і Мефодій (авт.)) вийшли з освіченого греко-римського світу і пішли з проповіддю до слов'ян. А хто такі були слов'яни? Це варвари, люди, що говорять незрозумілою мовою, це люди другого сорту, це майже звірі. І ось до них пішли освічені мужі, принесли їм світло Христової істини і зробили щось дуже важливе – вони почали говорити з цими варварами їхньою мовою, вони створили слов'янську абетку, слов'янську граматику і перевели на цю мову Слово Боже».

Цікаво, за кого ж має Кіріл Гундяєв себе і всю свою паству? Мабуть, вважає що він є справжній «авторитет». Що ж, видно пана по халявах...

Петро ЄВЧИН

Мандрюючи Інтернетом

З ЦЕРКВОЮ НЕ ЖАРТУЮТЬ

Родичі нещодавно померлого відомого румунського режисера та громадського діяча Серджіу Ніколаеску звернулися до церковних

в властей з проханням похоронити померлого. Однак священнослужителі Румунської Православної Церкви відмовилися здійснити через його бажання бути кремованим. Перед цим, як повідомляє агентство VIA, служителі Церкви пробували умовити родичів поховати покійного «по-християнськи», але ті відмовилися, мотивуючи це бажанням виконати волю покійного, і піддали тіло кремації. Як результат – відмова у християнському похороні.

Цей випадок отримав широкий розголос у румунських ЗМІ через велику популярність покійного, який був однією з найяскравіших зірок румунського кіно, брав активну участь у поваленні режиму Чаушеску,

був депутатом румунського парламенту. З цього приводу Румунська Патріархія виступила зі спеціальною заявою, в

якій заявила, що хоча високо оцінює творчість Серджіу Ніколаеску, але через висловлене ним особисто ще за життя бажання бути кремованим не може здійснити християнське відспівування. Як говориться у заяві, кремація суперечить церковній практиці ще з періоду зародження християнства.

Загалом Румунська Патріархія вже кілька разів письмово висловлювала свою позицію щодо можливості кремації – у 1928, 1933 і в липні 2012 року. Позиція така: християнський похорон покійного допускається з дозволу архиєрея тільки в тих випадках, коли тіло покійного кремують за бажанням його родичів, а не за його власної волі, висловленої ним ще за життя.

СЛОВАЧЧИНА: ХРЕСТИ ПОВЕРТАЮТЬСЯ НА МОНЕТИ

Незважаючи на протести Єврокомісії, Національний банк Словаччини вирішив відновити зображення

хреста та німбів святих на монетах вартістю у 2 євро, присвячених 1150-річчю прибуття свв. Кирила і Методія до Великої Моравії. Монети будуть викарбувані в 2013 році.

Посилаючись на «релігійну нейтральність» і заперечення деяких з держав-членів Євросоюзу, Європейська комісія відхилила первісний дизайн монети, на якій святі Кирило і Методій мають німби над голо-

вами, а їхні ризи прикрашають хрести. Таке рішення Єврокомісії викликало обурення у Словаччині. Місцеві католицькі

єпископи зазначили, що в ньому міститься зневага до християнських традицій Європи. І тепер рішення Національного банку повернутися до первісного дизайну монети єпископи привітали із захопленням. Однак це рішення ще не є остаточним, оскільки воно має пройти затвердження в Раді Європи, де також може постати вимога прибрати хрести та німби святих.

З ДИЯВОЛОМ НЕ РОЗМОВЛЯЮ!

Небезпека!

Ми не ходимо по ворожках, не вступали до сатаністів, але з «духовно ризикованими» ситуаціями стикаємося щодня. Навіть у школі чи в лікарня...

«Екзорцист повинен перебувати у тісному зв'язку з Ісусом, мати в собі смирення і погідного духа», – каже о. Грефковіч (на фото).

Ще на початку 1990-х у Польщі офіційно діяли четверо екзорцистів; зараз їх більше 120. І хоч кількість їх збільшується, та всі вони й надалі мають повні руки роботи. До о. прелата Анджея Грефковіча – екзорциста Варшавської архидієцезії, координатора екзорцистів Польщі, стоять черги. На першу зустріч потрібно чекати три місяці. Але хто до нього зголошується – готовий чекати і довше, аби тільки отримати допомогу.

ЗВІДУСІЛЬ

До варшавських екзорцистів з'їжджаються за допомогою люди з усієї Польщі. Інколи їх доводиться навіть відсилати назад, до їхніх власних дієцезій, де, за єпископським призначенням, несуть служіння свої власні екзорцисти. Але люди воліють їхати зі своїми проблемами до тих, про кого чули, що «допомагає». На жаль, також і до тих «світських екзорцистів», які публікують оголошення у пресі чи на інтернет-порталах і за певну оплату обіцяють «зняти» духовну проблему. В кращому разі вони просто не допоможуть, а в найгіршому – ускладнять цілу справу. Ну, бо хіба диявол – створіння набагато розумніше і хитріше від людини – дасть їй себе засоромити?

Вигнати злого може тільки хтось сильніший від сатани, хто користується заступництвом Вселенської Церкви і руками уповноваженого священника.

– Сам по собі я злих духів не виганяю, – каже о. Грефковіч. – То діє Божа благодать, Його воля стосовно конкретної людини, яку диявол мучить або на яку чинить тиск. Інколи вистачає одного сеансу екзорцизму, але приходять до мене також і ті, кого я систематично екзорцизмував вже багато років.

ЯК У КІНО

Чи екзорцизм справді виглядає так, як ото в голлівудських фільмах показують?

– Більш-менш так, – каже о. Грефковіч. – Трапляється, що жінка під час екзорцизму починає говорити низьким чоловічим голосом, або мовами, яких ніколи не вивчала, або про речі, про які не може мати жодного поняття. Або, перебуваючи в одному місці, розповідає про те, що діється в іншому, віддаленому, чи може читати думки інших. Може також отримати надлюдські сили, шпурляти речі, ламати їх... Під час екзорцизмів завжди потрібні помічники, які належної миті зможуть притримати екзорцизовану людину – для того, щоб вона не змогла завдати собі шкоди. Але всі ці маніфестації диявола, хоч і неприємні для того, хто їх зазнає, і важкі для тих, хто прагне людині допомогти, насправді означають уже наближення кінця звільнення. Диявол не хоче себе проявляти, бо ж найнебезпечнішою є

його внутрішня сила брехні.

Кіно- і телепродюсер Гжегож Гурни, автор книжки «Спокушування стосується кожного», згадує роботу над документальним фільмом про екзорцизм 24-річної німкені Аннелізе Міхель, студентки педагогічного факультету, одержимої, яку екзорцизували дев'ять місяців. «Коли в студії матеріал проходив зведення звуку, було чутно низький, хрипкий чоловічий голос диявола, який говорив вустами Аннелізе – всі потенціометри зашкалило, так, ніби це був звук могутнього симфонічного оркестру, а не худорлявої дівчини», – згадує Гурни. «Монтажер не був спроможний працювати над цим матеріалом без розарію в руці», – каже інший учасник роботи над фільмом.

Волосся стає дибки і шкіра затерпає А чи не бояться екзорцисти, стоячи обличчям в обличчя зі злом у безпосередньому, особистому його вигляді?

– Диявола я не боюся, не розмовляю з ним, навіть не питаю про його ім'я. Мене цікавить тільки людина, яка страждає, – підкреслює о. Грефковіч.

МОЖЕ, ХВОРИЙ...

Як кажуть екзорцисти, розпізнати, чи хтось перебуває під впливом сатани, чи просто хворіє (наприклад, психічно), це інколи дуже складна справа. Бо симптоми хвороби може викликати і демон. Він може приховуватися під тривалими депресіями, які не піддаються лікуванню, хворобами, які напереміну з'являються і зникають або мають дивний, нехарактерний перебіг. З боку екзорциста потрібна велика обережність, тривалий супровід страждальця, а інколи – й допомога психіатра та інших лікарів, які скажуть: тут ідеться про медичне явище чи радше про духовне.

– Був у мене такий випадок, коли допіру по кількох екзорцизмах, після того, як я запросив до себе психіатра, ми переконалися, що маємо справу з банальною істерією. І я пояснив тій людині, що вона потребує допомоги лікаря, а не священника.

Буває також, що хтось виходить із кабінету, гукаючи дверима й кажучи, що сподівався зустріти тут віруючого екзорциста, – додає о. Грефковіч.

Гімнастика мозку, позитивне мислення і йога

«У сучасній культурі спостерігається експансія фальшивої духовності – окультизму, езотерики, магії, ворожбитства, псевдопсихології, духовної псевдотерапії... Якщо додамо до цього мораль-

ний релятивізм, втрату важливих точок відліку, то стає очевидним, що з'являються духовні проблеми», – так оцінює становище демонолог о. Александр Посацкі, ТІ.

Окрім таких очевидних ситуацій, що відкривають людину на дію злого духа, як вступ до сатаністів та інших сект, укладення союзу з дияволом, користання з порад ворожок або участь у спиритичних сеансах, – ще є чимало варіантів поведінки, які можуть бути небезпечні. Одним із них є використання гомеопатії. Не існує наукових доказів і щодо дієвості освітньої кінезіології, поширеної у школах і навіть у дитсадках під назвою «гімнастики мозку». У деяких школах проводяться – як спосіб розслабитися і зняти стрес – заняття з йоги. Однак йога є чимось більшим, ніж просто системою фізичних і дихальних вправ. Вона має безпосередній стосунок до індуїзму, і її неможливо погодити з християнською вірою в єдиного Бога. Не підлягають «зроценню» з християнством також і практики «сімейних розстановок», застосовувані багатьма психотерапевтами. «Колись мені подарували африканську маску. Я поняття не мав, чим вона є, і лише потім довідався, що існують предмети, яких ми не повинні мати або носити задля власної безпеки», – каже журналіст радіо «Трійка».

Отець Грефковіч підкреслює: існують предмети, які мають окультний вимір. Хтось, наприклад, надягає на палець «перстень атлантів», аби той приносив йому щастя, – і робить це цілком свідомо. Та таким чином він може стягнути на себе велику біду.

– Вочевидь, це не так, що якщо хтось слухає музику окультного походження, грає в комп'ютерні ігри, просякнуті насильством та окультизмом, читає книжки про магію чи вампірів, або займається східними бойовими единоборствами, то одразу ж стає одержимим. Але він має усвідомлювати, що ступає на слизьку стежину, – застерігає о. Посацкі.

ШЛЯХИ ЗВІЛЬНЕННЯ

Демон діє на людину незалежно від того, вірить вона у нього чи ні. Вочевидь, йому набагато легше «водити за носа» тих, хто не вірить у духовний світ. Але й тих, хто нібито знає, з чим заграє, йому вдається часом завербувати. Ослаблення зв'язку з Ісусом, втрата віри в єдиного Бога відкриває людину на дію злого духа.

– Демонічне поневолення, одержимість завжди пов'язані з гріхом людини, зі злом, яке вона чинить або якого допускається у своєму житті, – прямо каже о. Посацкі.

– Товаришити людині, яку мучать демони, це насамперед підтримувати її на шляху її особистого навернення. Лише коли настає навернення, стає можливим звільнення. Сама по собі промова формули екзорцизму нічого не дасть, – додає о. Грефковіч.

Йоанна ЮРЕЧКО-ВІЛЬК,
wiara.pl

Діалог поколінь

Ein Förderprogramm der Stiftung EVZ

Ще донедавна існував німецький фонд «Взаєморозуміння і примирення», який займався пошуком людей, що перебували в воєнний час на примусових роботах в Австрії та Німеччині і виплачував їм грошову компенсацію. Кошти одержало багато людей і це в якійсь мірі пом'якшило заподіяну колись нацистами кривду. Сьогодні немає вже цих людей, і в 2007 році фонд «Взаєморозуміння і примирення» остаточно згорнув свою діяльність. Німецька і європейська культура пам'яті, бажаючи закріпити в історії факт нацистської примусової праці, продовжила благодійну лінію примирення і прощення, утворивши в 2000 році німецький Федеральний фонд «Пам'ять – Відповідальність – Майбутнє» – EVZ. Ця гуманітарна програма підтримки для України у співпраці з Всеукраїнською благодійною організацією «Турбота про літніх», бюро якої знаходиться в Києві, створила, фінансово підтримала і заохотила до розвитку по Україні цілу мережу проектів, скерованих на лікування ран, завданих людям воєнного періоду тоталітарними системами. Результатом цього проекту мало би бути зцілення зраних страшними пережиттями в роки воєн, депортацій, вимушених еміграцій,

несправедливих засуджень, терору, гулагів і концтаборів людей, які ще живуть між нами. Сьогодні, будуючи молоді державу, є велика потреба передати досвід і правду про пережите молодому поколінню, яке оцінить героїчні фундаменти стійкості своїх предків, які не зламалися задля їхнього майбутнього. В Україні існує низка інституцій, які збирають і опрацьовують документи та спогади періодів репресивних систем тоталітарного минулого. Це, зокрема, Інститут національної пам'яті, Меморіал-музей «Тюрма на Лонцького», Інститут історичних досліджень НАН України, Інститут історії Церкви УКУ. Унікальність цих проектів ще й у тому, що їх актуальність можлива тільки сьогодні, бо це воєнне покоління щоденно відходить від нас, забираючи з собою безцінні живі спомини і свідчення, важливість яких трудно переоцінити. Страх, який панував при репресивних системах, зупиняв передачу досвіду, традиції та історичного минулого молодому поколінню, що створювало момент обриву історичної тяглості, чим завжди користувався окупант, насаджуючи свою історію. Ми все ще маємо нагоду зібрати важливі спогади, які можуть стати цінною мозаїкою історії того часу,

що стане підґрунтям для примирення майбутніх поколінь через пізнання правдивої історії. У Львові частину проекту Німецького федерального фонду EVZ під назвою «Діалог поколінь» реалізує Фонд святого Володимира. В його програмі є створення можливостей для діалогу між людьми, які пережили репресії, з молодим поколінням. Діалоги відбуваються в формі вечорів-зустрічей за філіжанкою кави чи чаю, під час одноденних подорожей і прощ з перекусом на природі, обговорень після спільно переглянутого фільму чи театральної вистави, вечорів пісень воєнного часу тощо. Більшість колишніх політ'язнів чи осіб, які пережили концтабори, нині є вже немобільними, чимало осіб, що діляться споминами, є пожиттєво травмованими і часто загубленими в сучасному прагматичному світі. Тому вони радісно вітають молоді, що приходять до них з символічним подарунком, привітанням чи бажанням розділити пережитий біль і навіть записати на диктофон їхні спогади. Шляхетність задуму керівників Федерального фонду є у намірах змінити моральний клімат суспільства, зраненого,

приниженого, травмованого фізично і психічно, пробудити почуття солідарності у співстражданні, зацікавити минулим молоді. Можливості оздоровлення депресивного стану осіб, що пережили воєнні травми, відкриваються через спілкування, суспільне затребування, можливості навчання, пізнання, радісні пережиття, які створює спільнота Фонду св. Володимира у Львові та інші організації в Україні, які входять в мережу цього великого проекту. «Діалог поколінь» є цінним здобутком для всього східноєвропейського регіону, який зазнав страхіть терору. Дія проекту Федерального німецького фонду EVZ відкрита не тільки на проблеми і наслідки нацизму, а й на таку страшну світову ідеологію ХХ століття як комунізм, який ще й досі не дочекався міжнародного морального і кримінального трибуналу. Більше того, комунізм продовжує свою практичну діяльність в Україні, перевтілюючись в олігархізм чільних носіїв нового капіталізму. Тому в проєктах EVZ знайдеться місце для свідчень про всі історії насилля ХХ століття, які пережила Україна.

Леся Крип'якевич

Мандруючи Інтернетом

НАВЕСНІ ВСЕЛЕНСЬКИЙ ПАТРІАРХ ВАРФОЛОМІЙ І ВІДВІДАЄ МІЛАН

21-22 березня Вселенський Патріарх Варфоломій I візьме участь у святкуванні 1700-річчя Міланського едикту. До Мілану він приїде на запрошення архієпископа-кардинала Анджело Скола.

Візит Патріарха Константинопольського буде основним моментом урочистостей, організованих Амвросіанською єпархією на честь ювілею початку релігійної свободи на Заході. Згідно з повідомленнями Радіо Ватикану, під час візиту Патріарх Варфоломій I очолить богослужіння в одній із православних церков Мілану, відвідає виставку, присвячену Міланському едикту 313 року, а також разом із кардиналом Сколе проведе lectio divina на стих із Євангелія від Івана: «Пізнаєте істину, і істина зробить вас вільними» (8,32). А 21 березня в базиліці св. Амвросія відбудеться екуменічний молебень за участю Патріарха.

Варто зазначити, що перший свій візит до Мілану Патріарх Варфоломій здійснив у травні 1997 року. Тоді він зустрівся з кардиналом

Карло Марія Мартіні з нагоди Року св. Амвросія.

Довідка:

Вселенський Патріарх Варфоломій I народився 29 лютого 1940 року на острові Імбро в Туреччині. Він був обраний на Патріарший престіл 22 жовтня 1991 року Священним Синодом. Патріарх має резиденцію в Стамбулі – стародавньому Константинополі, столиці Візантії, заснованої імператором Константином у 330 році як «Новий Рим». Єпископська катедра Константинополя була піднесена до гідності патріархату на Ефеському Соборі у 431 році. Царгород був колискою древнього християнства на Сході.

Вселенський Патріарх має першість честі: він – «перший серед рівних» серед східних патріархів у співпраці Православних Церков.

МОНАХІНЯ ЗВ'ЯЗАЛА ПОНАД 200 ТЕПЛИХ ШАПОК ДЛЯ ЗАМЕРЗАЮЧИХ АФГАНСЬКИХ ДІТЕЙ

Понад 200 теплих вовняних шапок скоро будуть передані афганським дітям. Такий подарунок зробила сестра Цецилія Шмех з познанського монастиря урсулинок. Усі шапки сестра Цецилія зв'язала сама на спицях з подарованої їй городянами шерсті.

Монахиня вже надавала допомогу афганським дітям через Фонд гуманітарної допомоги «Redemptoris Missio»: два роки тому вона зв'язала 150 шапок, а минулого року – майже 100.

– Трохи втомилася від монотонної роботи з похиленою вниз головою, через що болить хребет. Але я думала про те, що моя втома і погіршення здоров'я – ніщо в порівнянні зі стражданнями цих дітей, які ходять босоніж по снігу, – каже сестра Цецилія.

Акція «Допомога дітям в Афганістані» тривала до кінця січня.

Схм. Теодосія ПОЛОТНЮК, Святоуспенський жіночий скит у с. Многопілля

Спільна Свята вечеря на Донеччині

Мабуть, уперше в житті жителі с. Многопілля, а також навколишніх хуторів Святий вечір, який Григорівки, Полтави, Агрономічного та Червоносельського, що на Донеччині, зі-

передодні о. Роман Вовк, парох многопільської греко-католицької громади, ділячися просфорою після спільної молитви, уділив кожній людині благословення. Участь у Святвечері взяло понад 70 осіб. Запалені свічки на святкових столах, прикрашені студентами з Тернополя, додавали святкового настрою. Учасники «Обнова» сценічно відтворили зміст Святвечора, пояснюючи народні і релігійні звичаї. Децю

згодом тернополяни розповіли присутнім про різдвяний вертеп та його значення і представили величаве театралізоване дійство. Відтак лунали коляди і віншування. На святкування завітало також гості з с. Войково – директор школи і голова сільської ради. А вже 7-8 січня радість Різдва віряни понесли до навколишніх Зугресу, Грабського, Кутейнікова, Металіста і навіть до Амвросієвської райдержадміністрації.

Ісказав Господь Бог:
Не добре, щоб бути чоловіку самотнім. Створю йому поміч, подібну до нього.
(Буття 2-18)

ХРИСТІАНСЬКИЙ КЛУБ ЗНАЙОМСТВ «НАША ДРУЖНА РОДИНА» Щастя і любові всім Вам!

1) Всі читачі нашої Клубної сторінки знайомств, які зацікавилися оголошенням будь-кого із членів Клубу, але, як особисто не є членами християнського Клубу знайомств «Наша дружна родина» (КЗНДР), повинні знати те, що перед дзвінком вподобаній особі потрібно спочатку зателефонувати координатору КЗНДР і отримати інформацію стосовно умов діяльності даного Клубу знайомств;

2) Телефони, які відкрито подають наші члени Клубу знайомств в своїх оголошеннях, призначені тільки для спілкування членів Клубу поміж собою;

3) Стосовно всіх питань про діяльність КЗНДР, в тому числі і про умови членства в Клубі – запрошую звертатися до координатора КЗНДР при газеті «Мета» п. Олександра РОМАНЮКА за тел.: +3-(066)-657-51-40 (пн., ср., пт. – з 15.00 до 19.00; або у: вт., чт. – з 11.00 до 15.00);

4) З червня 2008 року публікація всіх оголошень в рубрику «БАЖАЮТЬ ПОЗНАЙОМИТИСЯ» платна. В конверт на адресу Клубу знайомств при газеті «Мета» потрібно вложити:

а) заповнену анкету; б) копію чеку про сплату коштів.

Номер рахунку: «Кредобанк», МФО - 325365; код отримувача - 2195527115; р/р - 2620901949932; Галімурка І.П.; Сума платежу: 15 гривень; Призначення платежу: поповнення рахунку.

При відсутності чеку про сплату коштів анкети не будуть опубліковані.

5) Послуга по ознайомленню з анкетними даними всіх членів КЗНДР, які розміщені в попередніх номерах газети «Мета» в рубриці «БАЖАЮТЬ ПОЗНАЙОМИТИСЯ» – надається тільки для членів КЗНДР!

Листи в християнський Клуб знайомств КЗНДР надсилайте на адресу редакції газети «Мета»:

Християнський Клуб знайомств (КЗНДР),
координатору, редакція газети «Мета»,
площа св. Юра, 5, м. Львів
Україна, 79000

Координатор КЗНДР
Олександр РОМАНЮК.

До уваги дописувачів!

1) З № 2 (91) газети «МЕТА» оголошення № 64 (жін.) – знято з публікації;

2) Всім запрошеним на індивідуальну зустріч із координатором КЗНДР потрібно мати з собою: а) паспорт; б) відповідний документ, який засвідчує причину самотності даної особи. Пункт (б) стосується: а) розлучених осіб з церковним уневажненням їх попереднього подружжя; б) вдівців та вдів;

3) Координатор КЗНДР не проводить листування з допи-

свачами. Консультації по всім запитанням, які виникають у дописувачів, координатор КЗНДР проводить за вказаним вище телефоном та графіком роботи;

4) До друку в газету не допускаються оголошення від тих дописувачів, які не виконують вимог концепції для членів Клубу, а саме:

- не були на індивідуальній зустрічі та розмові з координатором КЗНДР;

- не отримали безпосередньої (від координатора Клубу) усної інформації та персональної листівки «Пам'ятка...» щодо правил членства в КЗНДР та бланку клубної анкети відповідної групи («Н» або «Б») для індивідуального заповнення;

- не відповідають на всі пункти «Анкета...» – зокрема: сімейний стан, тривалість самотнього життя – (це стосується дописувачів групи «Б»);

- не вказують свій контактний телефон (так як спілкування поміж членами Клубу знайомств проводиться виключно по телефону);

- не провели оплату коштів поштою за публікацію оголошення або через неуважність надсилають кошти на інший рахунок;

- надсилають інформацію про себе листом на бланках не встановленої у Клубі форми і т.п. Будьте уважні!

Бажають познайомитися

ЧОЛОВІКИ:

37) група «Н»: ОЛЕКСАНДР. Українець, греко-католик, 20.04.1959 р.н.; ріст – 185 см.; вага – 89 кг.; очі – карі; волосся – brunet; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – ширий, доброзичливий, уважний, відвертий, активний; захоплення, інтереси: – наука, спорт, активний та здоровий спосіб життя; (11) – вродлива, здорова, шира, природна бронежка до 30 р., ріст не менше 165 см., лікар за професією, можливо: вдова до 30 років із здоров. дитиною; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – лікар; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-906-76-55.

39) група «Н»: ІГОР. Українець, греко-католик, 07.11.1959 р.н.; ріст – 183 см.; вага – 93 кг.; очі – карі; волосся – чорне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – настирливість в досягненні мети; захоплення, інтереси: – краєзнавство, історія, нумізматики; (11) – взаємна симпатія; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – лікар; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – Львівська обл.; контакт. тел.: 0-(259)-3-33-38.

40) група «Б»: ФРАНЦИС. Українець, християнин, 04.02.1941 р.н.; ріст – 171 см.; вага – 67 кг.; очі – (-); волосся – (-); (7) – середній; (8) – знайдіть; (10) – працюючий, рухливий, люблю спорт; захоплення, інтереси: – збудував хату, займаюся репетиторством по математиці і фізиці; (11) – вік 61-66р., вага < 80 кг.; ріст < 170 см.; (12) – (-); (13) – 14 місяців; (14) – вдівець; мета знайомства: – створення сім'ї; (15) – 2 незалежні доньки, 4 внуки, всі живуть окремо; професія: – інженер-радіст, пенсіонер; (17) – матер. та житлово незалежний, проживаю сам; (18) – Львівська обл., Винники; контакт. тел.: +3-(067)-852-80-58.

43) група «Б»: МИХАЙЛО. Українець, греко-католик, 19.04.1959 р.н.; ріст – 170 см.; вага – 85 кг.; очі – карі; волосся – руське; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – спокійний, врівноважений, освічений; захоплення, інтереси: – різні; (11) – врівноважена, освічена, добра; (12) – так; (13) – 15 років; (14) – отримав церковне уневажнення подружжя; (15) – сину 18 років; професія: – інженер; (17) – матер. та житлово незалежний; (18) – народився: – Львівська обл.; проживаю: – м. Львів; контакт. тел.: +3-(097)-496-27-77.

44) група «Н»: БОГДАН. Українець, греко-католик, 19.10.1975 р.н.; ріст – 161 см.; вага – 79 кг.; очі – карі; волосся – руське; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – добрий, врівноважений; захоплення, інтереси: – флористика, подорожі, соціальна активність; (11) – взаєморозуміння; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – бухгалтер, тимчасово не працюю; (15) – матер. та житлово неза-

лежний; (16) – Львів-Винники; контакт. тел.: +3-(096)-476-63-28.

45) група «Н»: АНДРІЙ. Українець, православного обряду, 03.12.1968 р.н.; ріст – 174 см.; вага – 67 кг.; очі – карі; волосся – шаген; (7) – добрий; (8) – куріння, кидаю; (10) – добрий, темпераментний; захоплення, інтереси: – англійська мова, наука, політика, комп'ютер; (11) – порядність; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – перекладач; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(096)-265-29-56.

46) група «Н»: ІГОР. Українець, греко-католик, 30.01.1970 р.н.; ріст – 174 см.; вага – 76 кг.; очі – карі; волосся – темне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – відповідальний, добрий, працюючий, порядний; захоплення, інтереси: – різноманітні, здоровий спосіб життя; (11) – приємної зовнішності, в/о; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – інженер-технолог; (15) – матер. незалежний, проживаю з батьками; (16) – Львівська обл.; контакт. тел.: +3-(098)-285-49-64.

47) група «Н»: РОСТИСЛАВ. Українець, православного обряду, 08.11.1972 р.н.; ріст – 172 см.; вага – 60 кг.; (7) – відмінний; (8) – не маю; захоплення, інтереси: – відвідування історичних та релігійних місць; (11) – порядна, добра, спокійна; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – експедитор; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(097)-187-24-47.

48) група «Н»: ОЛЕГ. Українець, греко-католик, 27.07.1977 р.н.; ріст – 165 см.; вага – 65 кг.; очі – сірі; волосся – темне; (7) – здоровий, є вада в ходьбі; (8) – не маю; (10) – врівноважений, ширий, порядний, оптиміст; захоплення, інтереси: – спорт, музика та інші; (11) – врівноважена, добра, порядна дівчина без ш/з; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – взуттевик, зараз не працюю; (15) – матер. незалежний, проживаю з батьками; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(095)-500-87-05.

49) група «Н»: ЮРІЙ. Українець, греко-католик, 18.06.1973 р.н.; ріст – 180 см.; вага – 75 кг.; очі – карі; волосся – чорне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – врівноважений, порядний, спокійний; захоплення, інтереси: – спорт, музика читання та інше; (11) – врівноважена, добра, порядна дівчина; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – електроосвітлювач; (15) – матер. незалежний, проживаю з батьками; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-423-33-32.

ЖІНКИ:

62) група «Н»: ЯРОСЛАВА. Українка, християнка, 20.09.1960 р.н.; ріст – 167 см.; вага – 67 кг.; очі – карі; волосся – чорне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – добра, доброзичлива; захоплення,

інтереси: – люблю куварити, подорожувати, читати; (11) – добрий, забезпечений житлом та матеріально, лів'янин; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – працюю; (15) – матеріально забезпечена; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(098)-395-58-48.

63) група «Н»: ОКСАНА. Українка, греко-католичка, 05.03.1967 р.н.; ріст – 176 см.; вага – 65 кг.; очі – зелені; волосся – темно-руське; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – врівноважена, романтична, відповідальна; захоплення, інтереси: – подорожі, активний відпочинок, рукоділля; (11) – інтелігентний, рішучий, товариський, відповідальний; (12) – так; (13) – товариські стосунки, створення сім'ї; професія: – службовець; (15) – проживаю з батьком, матеріально незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-453-27-09.

65) група «Н»: ГАЛИНА. Українка, православна, 20.03.1973 р.н.; ріст – 160 см.; вага – 50 кг.; очі – карі; волосся – каштанове; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – чуйна, товариська, весела; захоплення, інтереси: – духовне життя, природа, подорожі; (11) – чесність, побожність, доброта; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – робота у сфері обслуговування; (15) – матеріально незалежна, проживаю з батьками; (16) – Рівненська обл.; контакт. тел.: +3-(098)-922-39-05.

67) група «Б»: ЯРИНА. Українка, греко-католичка, 29.05.1969 р.н.; ріст – 176 см.; вага – 85 кг.; очі – карі; волосся – шатенка; (7) – добрий; (8) – інколи паління; (10) – енергійність, відповідальність, чесність, доброта; захоплення, інтереси: – краєзнавство, подорожі, фото/відеозйомка, рукоділля; (11) – добрий, порядний, чесний, самодостатній; (12) – так; (13) – 7 років; (14) – ЦУП (церк. уневаж. подр.); (15) – дітей не маю, але планую; професія: – лікар; (17) – матер. і житлово незалежна; мета знайомства: – створення сім'ї; (18) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(098)-507-03-18.

68) група «Н»: ОЛЬГА. Українка, греко-католичка, 14.01.1958 р.н.; ріст – 175 см.; вага – 68 кг.; очі – карі; волосся – чорне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – врівноважена, надійна, порядна; захоплення, інтереси: – вишивка, картини, театр, фітотерапія, природа, квіти, замки; (11) – лікар, інтелігентний, господар, життєрадісний, розумний; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – провідний економіст; (15) – матер. і житлово незалежна, маю власний будинок; (16) – народилася: – Львівська обл.; проживаю: – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-672-23-69.

69) група «Н»: ГАЛИНА. Українка, греко-католичка, 11.06.1977 р.н.; ріст – 165 см.; вага – 55 кг.; очі – голубі; волосся – руське; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – працююча, доброзичлива, відповідальна, врівноважена; захоплення,

інтереси: – спорт, музика, подорожі; (11) – приємної зовнішності, до 38 р., без ш/з та судимостей, працюючий, бажано з вищ. освітою; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – вчитель англ. мови; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-717-50-02 або: +3-(093)-845-32-33.

70) група «Б»: СВПЛІАНА. Українка, православного обряду, 06.09.1966 р.н.; ріст – 156 см.; вага – 50 кг.; очі – карі; волосся – руське; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – добра, романтична, надійна, акуратна, працююча, чуйна; захоплення, інтереси: – музика, театр, читання, подорожі; (11) – працюючий, надійний, шоби не пив і не курих; (12) – так; (13) – 16 років; (14) – вдова; (15) – сину 21 рік, здоров'я задовільне, працюю продавцем; професія: – вихователь д/у, приватна діяльність; (17) – матеріально незалежна, проживаю з сином і мамою; мета знайомства: – створення сім'ї; (18) – Бузький р-н, м. Буськ; контакт. тел.: +3-(097)-223-43-40.

73) група «Н»: ГАЛИНА. Українка, греко-католичка, 08.05.1980 р.н.; ріст – 170 см.; вага – 65 кг.; очі – сіро-зелені; волосся – руське; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – спокійна, романтична; захоплення, інтереси: – подорожі, музика, читання книг; (11) – відповідальний, чесний, добрий; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – соціальний працівник; (15) – матер. незалежна, проживаю з батьками; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(097)-626-56-34.

74) група «Н»: ОКСАНА. Українка, греко-католичка, 23.07.1982 р.н.; ріст – 153 см.; вага – 70 кг.; очі – карі; волосся – коричневе; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – працюючий; захоплення, інтереси: – спілкування з людьми; (11) – без шкідливих звичок, добрий; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – бухгалтер, менеджер з реклами; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(098)-235-57-92.

75) група «Н»: ЛЮБА. Українка, греко-католичка, 12.08.1971 р.н.; ріст – 168 см.; вага – 80 кг.; очі – карі; волосся – руське; (7) – здорова, незначна вада в ході; (8) – не маю; (10) – спокійна, відповідальна; захоплення, інтереси: – вишивання; (11) – бажання створити сім'ю та мати дітей; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – медичний працівник; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(067)-680-65-05.

76) група «Н»: НАТАЛІЯ. Українка, православна, 02.07.1976 р.н.; ріст – 160 см.; вага – 57 кг.; очі – зелені; волосся – руське; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – спокійна, добра, товариська; захоплення, інтереси: – подорожі, мови, читання книг, релігія; (11) – добрий, чесний, порядний, без ш/з; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – вчи-

тель; (15) – матер. незалежна, проживаю з родиною; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(093)-718-27-98.

77) група «Н»: ОЛЬГА. Українка, православна, 02.01.1979 р.н.; ріст – 157 см.; вага – 50 кг.; очі – карі; волосся – каштанове; (7) – добрий; (8) – не маю; захоплення, інтереси: – різноманітні; (11) – добрий, серйозний; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – менеджер; (15) – проживаю з батьками; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(093)-701-71-78.

78) група «Н»: МАРІЯ. Українка, греко-католичка, 09.03.1979 р.н.; ріст – 175 см.; вага – 59 кг.; очі – зелені; волосся – каштанове; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – добра, чуйна, сором'язлива; захоплення, інтереси: – література, музика, подорожі, спілкування; (11) – чесний християнин, добрий, надійний; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – бібліотекар; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(096)-613-65-17.

79) група «Б»: ГАЛИНА. Українка, греко-католичка, 23.04.1984 р.н.; ріст – 172 см.; вага – 73 кг.; очі – сірі; волосся – каштанове; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – спокійна, товариська, доброзичлива; захоплення, інтереси: – активний відпочинок, подорожі, рукоділля, читання книг; (11) – без шкідливих звичок, добрий, врівноважений; (12) – так; (13) – 2 роки; (14) – вдова; (15) – дітей не маю; професія: – HR-менеджер; (17) – матер. і житлово незалежна; мета знайомства: – створення сім'ї; (18) – народилася: – Львівська обл.; проживаю: – м. Львів; контакт. тел.: +3-(097)-504-49-28.

80) група «Н»: ЛЮБОВ. Українка, греко-католичка, 25.04.1968 р.н.; ріст – 164 см.; вага – 54 кг.; очі – карі; волосся – темно-руське; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – чуйна, добра, весела, романтична; захоплення, інтереси: – музика, подорожі, театр; (11) – надійний, добрий, не обтяжений проблемами; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – адміністратор (сфера обслуговування); (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – народилася: – Львівська обл.; проживаю: – м. Луцьк; контакт. тел.: +3-(098)-618-59-70; +3-(050)-968-68-14.

81) група «Б»: ОЛЕНА. Українка, греко-католичка, 21.03.1965 р.н.; ріст – 154 см.; вага – 45 кг.; волосся – темно-руське; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – врівноважена, вірна, терпляча; захоплення, інтереси: – спорт, музика, езотерика, подорожі; (11) – самостійний, з почуттям гумору; (12) – так; (13) – 10 років; (14) – вдова; (15) – син 11 років, захопл.: конструктори, книги, малювання; професія: – домогосподарка; (17) – матер. і житлово незалежна; мета знайомства: – створення сім'ї; (18) – м. Львів; контакт. тел.: +3-(063)-319-60-80.

Варте до наслідування...

ВЕСІЛЛЯ БЕЗ АЛКОГОЛЮ – ДАВНЯ УКРАЇНСЬКА ТРАДИЦІЯ

Тверезе весілля в українській обрядовості не є чимось новим. Воно просто забуте, адже ось уже впродовж понад 400 років український народ є об'єктом цілеспрямованої алкоголізації.

Наші далекі пращури добре знали, що в день, коли починається нове життя, необхідною умовою здоров'я потомства мусіла бути батьківська тверезість. Тому на Русі молодята пили квас, а гості – мед*. Вікова мудрість через суспільні заборони, що передавалися з діда-прадіда, оберігала молодих людей від згубного впливу хмільних трюнків. Окрім того, пиячити на весіллі вважалося величезним соромом.

Цікаво, що етиловий спирт** був завезений в Україну генуезькими купцями ще в 1398 році і використовувався переважно у медицині. І лише від першої третини XVI століття етанол почав поширюватися як алкогольний виріб. З того часу наші тверезі весільні традиції почали підмінятися тими п'яними ігрищами, які ми бачимо й нині.

У середині XIX століття, на хвилі руху тверезості, організованого греко-католицьким духовенством, відроджується звичай проведення весіль без алкоголю. В той час від вживання міцних напоїв відмовлялися цілі села та повіти: після загального відкритого голосування жителі зносили корчму, складали обітничі і вступали до братств тверезості. Митрополит М.Левицький навіть визначив ужиток алкоголю як один зі смертних гріхів.

У 1930-1940-х рр. ідея тверезості червоною ниткою проходить через ідеологію ОУН. Зокрема, на весіллі С.Бандери у 1940 році не було жодних алкогольних трюнків.

Минули роки, і ми здобули свободу та власну державу. Парадокс: вільна держава, але залежний народ. Залежний від алкоголю та інших наркотиків. А задурманений розум породжує розпусту, лихослів'я, розтління дітей та молоді й тисячі інших пороків. Свідченням цього є глибока духовна криза нашого суспільства.

На жаль, у наш час жодна гостина чи свято не обходиться без спиртного. А тим паче – весілля. Навіть молоду «виповують» за горілку! У світлий день зачаття нового життя молоді люди не тверезіють, а п'яніють. Ось так і розпочинається життєвий шлях подружжя – не солодко, а «гірко», не з чистоти, а з бруду, не з Богом, а з «алкогольним душком».

Однак слід таки визнати, що не все так погано, як видається на перший погляд. Минуло багато років, і в незалежній Україні піднімається нова хвиля руху тверезості. Одним із завдань молоді активісти поставили собі відродження забутих українських

тверезих традицій, а особливо весільних. Так, 10 листопада 2012 року у Львові відбулося чи не перше за часів незалежності тверезе весілля (принаймні, до цього часу про таке не вдалося знайти ніякої інформації). Молодята – Зиновій (один із координаторів руху «Твереза Україна») та Юлія Станішевські ступили на рушник своєї долі тверезо. Українське тверезе весілля – ось так назвали прекрасне свято поєднання двох закоханих сердець. Українське, бо усі гості були у вишиванках, а тверезе, бо не було навіть згадки про спиртні вироби. Дорогою до Шевченківського гаю кортеж молодих привертав увагу водіїв та перехожих не пафосною пишнотою, а скромною традиційною вишуканістю. «Горбаті» авто «Запорожець», увінчані українськими букетами та ляльками-мотанками, були оздоблені написами – «Тверезі молодята» і «Тверезі гості».

Шлюбували Зиновій та Юлія у старовинній церкві Премудрості Божої. Вінчали їх двоє священнослужителів – настоятель храму о. Власій Оленін і духовний наставник Зиновія о. Ігор Цар – активний проповідник тверезого способу життя. Після шлюбу біля виходу з церкви уся молодь в один голос заспівала «Ще не вмерла...» – на знак того, що в ньки-Україні є ще багато синів та доньок, які продовжать і примножать споконвічні традиції нашого народу.

Друга частина свята відбулася в ресторані «Чумацький шлях» в м. Пустомити. Мальовниче й затишне місце, де кожен куток дихає українським, доповнили традиційні страви та напої – червоний борщ, голубці, завиванці, медовий узвар та безліч інших смаколиків. Застілля почалося не з тостів і побажань, а з молитви та благословення, які провів о. І. Цар.

Спочатку гостям старшого покоління було дивно дивитися на свято без «заповітної чарки». Але незвичайна, насичена розважальна програма та запальна жива музика поступово всіх затила у вир тверезого весілля.

Адже на те воно й весілля, щоби веселитись, тверезитись. Не сумував жоден гість, а тому дуже швидко усі алкогольні упередження та стереотипи розвіялись як дим. Більше того, батько молодого – пан Мстислав, наслідуючи приклад свого сина, публічно пообіцяв, що від цього дня житиме тверезо. Карколомні козацькі ігри, народні танці, веселі конкурси, українські пісні, – усе це створювало особливу атмосферу, що дихала добрим тверезим духом. Його нізащо не відчувати на весіллі з алкоголем. Гості розходяться не хотіли, тому забава була аж до ранку.

Українське тверезе весілля Зиновія та Юлії Станішевських стало променем світла у темноті наших днів і золотим взірцем для наслідування прийдешній молоді. Молоді, яка будуватиме державу, молоді, яка народжуватиме та виховуватиме дітей, молоді, яка плекатиме віру, надію та любов у світле – тверезе – майбутнє нашого народу.

Від щирого серця бажаю молодому подружжю здоров'я – міцного, як залізо, злагоди – сталої, як вода, кохання – сильного, як природа, і Господнього благословення – вічного, як саме життя.

Ярослав СТАСІВ.
Очевидець, активіст руху «Твереза Україна»

Виноски:

* З давніх-давен квас залишається традиційним напоєм нашого народу; на Русі знали 35 його видів. Питний мед містив незначну кількість алкоголю, тому його розводили водою. Тогочасні суспільні норми засуджували пиття нерозбавленого меду.

** Винахідником етанолу вважається арабський алхімік Ар-Рази (860 р.). Спочатку, через італійських купців цей наркотик був завезений до Європи, а звідти – на українські землі. За свої хімічні властивості – горіння – етанол називали «aqua vitae», а звідси й давньоукраїнські назви – «оковита» та «горілка».

Блаженніший Любомир освятив воду в Євпаторії

У день свята Богоявлення Господнього, Блаженніший Любомир (Гузар) молився в Покровському храмі м. Євпаторії, АР Крим. З ним співслужив настоятель парафії о. Богдан Костецький.

У своїй проповіді Архiepіскоп-емерит, зокрема, відзначив: «Ми називаємо це свято Богоявленням, тому що було відкрито, що Христос – Син Божий. Було відкрито Його Божественну гідність. І Отець говорив з неба, і Дух у вигляді голуба сховався на Нього».

Відтак він привітав усіх присутніх зі святом Богоявлення та уділив своє Архiepірейське благословення.

Після закінчення Літургії Блаженніший Любомир здійснив Чин великого освячення води.

Іван ФУТРАК,

... а капелан – благословив козаків

Уже кілька років поспіль Євпаторійським козацтвом духовно опікується військовий капелан, настоятель парафії Покрови Пресвятої Богородиці Української Греко-Католицької Церкви в Євпаторії (АР Крим) о. Богдан Костецький.

Днями на запрошення головного обозного козацтва України, отамана Євпаторійської міської організації Українського козацтва генерал-отамана Леоніда Федорука капелан благословив та окропив йорданською свяченою водою головний офіс євпаторійських козаків. Генерал-отаман відзначив активну участь капелана у відродженні та розвитку козацтва і вручив отцеві Богдану Костецькому орден «Покрови Пресвятої Богородиці» – високу козацьку нагороду.

– Ми вручаємо Вам, дорогий наш отче, цей орден з надією, що Ви й надалі будете духовно провадити та підтримуватимете козацтво. Ми віримо, що через святицю благословляє нас Сам Господь наш Ісус Христос, тому сьогоднішнє благословення ми приймаємо з благоговінням, – сказав Леонід Федорук.

У відповідь отче Богдан запевнив козаків, що й надалі докладатиме максимум зусиль у християнському вихованні та духовному зростанні козацтва в Євпаторії.

Стефанія ДРОБІНЯК,
Євпаторія

Мандруючи Інтернетом

За зневагу треба відповідати

а Католицьку Церкву – «злочинною сектою». Після цього порвану книгу він жбурнув у зал і запропонував глядачам спалити її.

У жовтні минулого року Верховний суд у Варшаві постановив, що Дарські вчинив злочин, хоча перед тим, у серпні 2011 року, музикант був виправданий: суд визнав його акцію «формою мистецтва», що демонструвалася перед «закритою аудиторією». Однак голова Всепольського комітету захисту від сект Ришард Новак – один з позивачів проти Дарські – залишився незадоволеним рішенням суду й опротестував його: мовляв, суд усе пояснив з точки зору мистецтва, а якщо керуватись такою логікою і далі, то можна зробити висновок, що артистам дозволено все. Тепер, як повідомляє kath.net, Адаму Дарські за наругу над Біблією може загрожувати тюремний термін до 2 років в'язниці (сама така норма діє у Польщі).

Варто зауважити, що рік тому (у січні 2012 року) до штрафу в 110 євро засудили польську поп-зірку Доду – «за образу почуттів віруючих». Варшавський суд покарав 28-річну співачку за фразу, сказану нею в одному з інтерв'ю 2009 року. Тоді Дода заявила, що Біблія була написана «п'яними» та «обкуренними» людьми.

У 2007 році 35-річний польський рок-музикант Адам «Неграл» Дарські, соліст і гітарист death-metal-групи «Behemoth», під час виступу свого гурту у клубі «Ucho» розірвав Біблію, назвавши її «книгою брехні»,

Світіння над могилами будуть вивчати

Американська асоціація з дослідження аномальних явищ заснувала фонд, який займатиметься дослідженням феномену світіння над могилами. Останнім часом подібні явища спостерігаються все частіше й частіше, причому в різних точках земної кулі. Донедавна їх намагалися пояснити природними причинами, але експерименти цього не підтвердили.

З давніх часів дивний світловий феномен пов'язували з привидами. Так, загадкове явище протягом ось уже багатьох років спостерігається поблизу містечка Ешвілл (Південна Кароліна). Воно отримало назву «Вогні Коричневої гори». У листопаді 2000 року дослідницькій групі, очолюваній Джошуа Ворреном, вдалося зняти це явище на відео. Зйомка велася в районі 181-го шосе на північ від Морґантону. На кадрах, зроблених за допомогою інфрачервоної камери, добре видно, що світяться об'єкти сферичної форми. Ось вони з'являються, ось влаштовують «танець» навколо гірського схилу, а потім, збираючись у впорядкований ланцюжок, переміщуються до вершини гори. Дуже схоже на звичайні НЛО...

Тим часом Девід Малл та інші спостерігачі вважають, що сферичні вогні на віде-

Загадкова хмаринка над могилою актора Олександра Абдулова, сфотографована в інфрачервоному діапазоні.

оплівці не мають нічого спільного з описами очевидців. Виникло навіть припущення, що відеофільм Воррена – не що інше, як фальшивка. До речі, про «Вогні Коричневої гори» згадується в міфах індіанців племені черокі. Згідно з ними, це явище бачили тут з незапам'ятних часів. Вогники – це душі воїнів, полеглих на горі під час битви між тутешніми племенами, і ось тепер бродять вони, неприкаяні, і не можуть знайти собі спокою. А деякі легенди твердять, що це – смолоскипи в руках примар індіанських дівчат, які тулять за своїми убитими нареченими. Завдяки цим переказам «Вогні Коричневої гори» стали невід'ємною частиною і сучасного фольклору. У 1960-х роках була написана пісня, яка так і називається – «Легенда про Вогні Коричневої гори». Крім того, цьому феноменові присвячено один з останніх фільмів серіалу «Секретні матеріали».

На Арлінгтонському цвинтарі Вашингтона протягом місяця тричі фіксувалися зеленуваті

світіння над військовими похованнями. На могилі родини Фіура в Аугусто (штат Джорджія) щоночі один із надгробних каменів випромінює зеленувате світло. Відбувається це завжди в один і той же час.

На кладовищі Заради в місті Тарту (Естонія) світіння неодноразово спостерігали над братською могилою радянських воїнів. Керівник місцевого «Клубу любителів непізаного» Яніс Перкман бачив його на власні очі. Але коли дослідники встановили відеоапаратуру, камерка так нічого і не зафіксувала – забракло чутливості.

Подібні явища відбуваються і в Росії. Так, багаторазові факти світіння над могилами були зафіксовані на Малоохтинському кладовищі Санкт-Петербурга, заснованому ще в XVII столітті і закритому для поховань близько 60 років тому. Можливо, причина – у шабашах, які регулярно влаштовують тут сатаністи.

Дивні явища пов'язують і з могилою

актора Олександра Абдулова, який помер у січні 2008 року: вночі напередодні дев'ятого дня після його кончини над могильним горбком було помітно дивну пульсуючу хмарку. Та й зараз загадкове світіння можна спостерігати у морозні ночі.

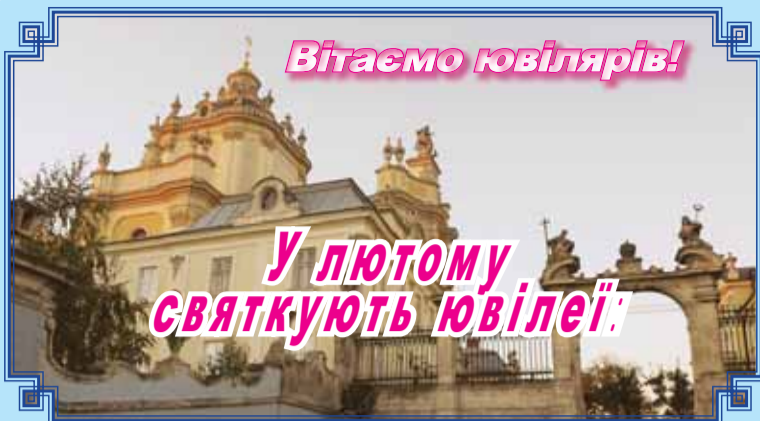
А на ігуменському кладовищі, що на острові Валаам, темними ночами можна спостерігати променисте світло-зелене світло, яке ніби струмує з-під землі, піднімаючись на невелику – до метра – висоту. Іноді воно блукає територією кладовища у вигляді світлої безформної плями.

Довгий час феномен світіння над могилами намагалися пояснити тим, що в процесі розкладання плоті виділяються фосфорні сполуки. Проте вчені довели, що фосфорує світло від останків не може пробитися через товщу землі, адже глибина могил сягає, як правило, не менше двох метрів.

Також було проведено безліч експериментів, під час яких у землю закопували дерев'яний ящик з великою кількістю фосфору. Але нагорі ніякого світіння не спостерігалось. Так що доводиться все ж схилитися на користь ірраціональної версії – таким чином, мовляв, мертві дають про себе знати. Суцільна містика...

www.facte.ru

Вітаємо ювілярів!

У лютому святкують ювілеї:

20-річчя священства – о. Іван Павлич (07.02)
20-річчя священства – о. Василь Коханевич (07.02)
20-річчя священства – о. Михайло Проньків (10.02)
15-річчя священства – о. Іван Нижник (12.02)
15-річчя священства – о. Іван Михайлевський (12.02)
15-річчя священства – о. Ігор Дмитерко (15.02)
10-річчя священства – о. Степан Грицан (02.02)

55-річчя уродин – о. Микола Семенович (01.02)
50-річчя уродин – о. Орест Фредина (20.02)
45-річчя уродин – о. Інокентій-Зеновій Волошин (19.02)
35-річчя уродин – о. Ігор Никифорук (11.02)
35-річчя уродин – о. Юрій Чудяк (17.02)

ОТЦІ-ПУСТЕЛЬНИКИ СМІЮТЬСЯ

Жив в Олександрії один дуже багатий чоловік, який щодня молився, випрошуючи в Бога полегшення життя бідняків. Дізнавшись про це, ігумен Макарій послав йому сказати: «Я хотів би володіти всім твоїм станом». Здивований багач відіслав до нього одного зі своїх слуг запитати, що би той став робити з таким багатством? Ігумен Макарій відповів:

– Передай своєму господареві, що я негайно виконав би його молитву.

До того, як стати ченцем, Лонгін працював у майстерні кошикаря. Щодня він повинен був сплітати по п'ятнадцять кошиків. Одного дня, працюючи вельми старанно, він сплів аж цілих двадцять кошиків.

– То хіба мені не належить додаткова плата за ці кошики? – запитав він у господаря.
– Так, – відповів господар, – але ти ж знаєш, що говориться в Біблії: «У поті чола твого добуватимеш хліб свій».
– Але ніде, проте, не говориться, що я повинен також здобувати і твій! – заперечив Лонгін.

Старець Филімон збагнув одного дня, спостерігаючи за хлопчиськами, які весело бавилися на сільській площі, що не вельми далеко просунувся на шляху своєї досконалості. Він запитав їх:

– У що ви бавитесь?
– Ми бавимось, хто більше за всіх збреше.
– Ох, – зауважив старець, – в мій час у такі ігри не бавилися...
– Молодець, отче, ти виграв! – закричали хором хлопці.

Ігумен Йоан говорив:

– Не те, що ми їмо, нас живить, а те, що ми перетравлюємо. Не те, що ми заробляємо, нас збагачує, а те, що ми роздаємо. Не та віра, яку ми сповідуємо, нас освячує, а та, яку ми втілюємо в життя.

Серед отців-пустельників, як і всюди, були брати, що надто вже турбувалися про своє здоров'я. Один із них, на ім'я Діоскорид, мав звичай відвідувати кожного тижня отця Іллію, який, будучи людиною терплячою і схильною до співчуття, кожного разу запитував про його здоров'я. Діоскорид незмінно скаржився:

– Мій шлунок немов роз'їдений тисячею хробаків...
Або:

– У мене – неначе хмара в мозку...

Або ж:

– Кості мої стали крижкими, як тростинки.

Отець Ілля потішав його, закликаючи покладатися на Господа. Одного прекрасного дня Діоскорид пропав на цілий місяць. Отець Ілля почав не на жарт турбуватися. Коли нарешті Діоскорид з'явився, той кинувся до нього розпитувати:

– Брате, я так турбувався про тебе! З тобою щось сталося?
– Нічого серйозного, – відповів той, – я трохи захворів!

Свідоцтво про реєстрацію
КВ 4266

При передруку матеріалів посилання на газету «МЕТА» обов'язкове!

Над випуском працювали:

головний редактор:

о. Іван ГАЛІМУРКА,

літературний редактор Святослав СМУК,

більдредатор і технічний редактор:

Вячеслав ЧИЖЕВСЬКИЙ.

Відгуки та пропозиції надсилати на адресу:

площа св. Юра, 5, м. Львів,

Україна, 79000,

тел. (0322) 79-86-93;

тел. (032) 233-40-73;

e-mail: meta.ugcc@gmail.com

meta_ugcc@ukr.net

Редакція залишає за собою право скорочувати і редагувати матеріали. За достовірність фактів відповідає автор.

Рекламні оголошення приймаються вчитаними і відредагованими рекламодавцем.

Матеріали не рецензуються і не повертаються.

Редакція може не поділяти думку автора.

Друк: ПрАТ «Видавничий Дім «Високий Замок»

Тираж: 6500 примірників, Замовл. № _____